בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

בעניין: **מדינת ישראל**

ע"י ב"כ עו"ד קלאודיה בילנקה **המאשימה**

נ ג ד

דיין יוסף

ע"י ב"כ עו"ד עו"ד רפפורט אלון **נאשם**

הכרעת דין

כללי:

1. הנאשם הואשם על פי עובדות כתב האישום, במסגרת ששה אישומים נפרדים, בביצוע עבירות של חדירה לחומר מחשב כדי לבצע עבירה, גניבה, ניסיון גניבה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ופגיעה בפרטיות, וזאת, לפי סעיף 5 לחוק המחשבים התשנ"ה-1995, סעיפים 384, 384 +25, 415 סיפא ו-415 סיפא + 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977, וסעיפים 2(5), 2(9) ו- 2(10) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981, בהתאמה.

2.. כמפורט במבוא לכתב האישום, עניינו של תיק זה בתוכנית פלילית שבה היו מעורבים גורמים שונים בלתי ידועים, שאחד מהם היה הנאשם, לביצוע מעשי מרמה וגניבה מורכבים באמצעות רשת האינטרנט.
התוכנית הייתה להונות בנקים, בעיקר את בנק לאומי, על ידי חדירה שלא כדין באמצעות האינטרנט לחשבונות של לקוחות הבנק ומתן הוראה להעברת סכומי כסף מתוך החשבונות הנ"ל לחשבונות אחרים.
החדירה לחשבונות הנ"ל נעשתה תוך שימוש בנתוני הכניסה האישיים לחשבונות ("שם משתמש" ו-"סיסמה"), נתונים אותם אספו הנאשם והאחרים מבעוד מועד, אם בדרך של השתלת תוכנת "סוס טרויאני" למחשבי הלקוחות שבאמצעותה התאפשרה קריאה והעתקה של נתוני הכניסה לחשבון בכל אימת שהלקוח הקישם במחשבו, ואם בדרך אחרת.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07
בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

3. על פי המפורט <u>באישומים הראשון עד הרביעי</u> לכתב האישום, תפקידו של הנאשם באותה חבורה היה להיכנס לחשבונות של לקוחות מסוימים של **בנק לאומי** כמפורט בכתב האישום בסמוך לפני ביצוע העברות הכספים על ידי האחרים, וזאת, תוך שימוש בנתוני הכניסה לאותם חשבונות שאותם השיג שלא בידיעתם והסכמתם של הלקוחות ותוך פגיעה בפרטיותם. זאת עשה, כטענת התביעה, כדי לבדוק את המצב הכספי בכל חשבון וחשבון ו/או כדי לוודא שהעברת הכספים אפשרית. את ממצאיו העביר הנאשם לשותפיו לעבירה בדרך שאינה ידועה ומיד בסמוך לאחר מכן ביצעו אלה את העברות הכספים מתוך החשבונות שנחדרו אל חשבונות של צדדי ג'. פקודות העברה הנ"ל נעשו ממחשבים שהיו ממוקמים ב"בתי קפה אינטרנט" (מה שלא איפשר את ההתחקות אחר מבצעי הפעולות).
על פי הנטען <u>באישום החמישי</u>, ניסה הנאשם לבצע בעצמו העברות כספים מחשבונות של לקוחות **בנק הפועלים** אליהם חדר שלא כדין לצד ג', אך ניסיונותיו לא צלחו.
על פי הנטען <u>באישום השישי</u>, הנאשם חדר שלא כדין לחשבונות של שניים מלקוחות בנק לאומי תוך פגיעה בפרטיותם, אך בסופו של דבר לא בוצעה העברת כספים מאותם חשבונות.

4. במענה לכתב האישום, כפר הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, הן לגבי השותפות למעשה המרמה והגניבה והן לעצם החדירה לחשבונות הבנקים של מי מהמתלוננים.

הנאשם לא חלק על כך שבתקופה הרלוונטית הוא התגורר בדירתה של בת זוגו אלה פינקיסוב **ברח' לובלין 12 בלוד**, חרף העובדה שעל פי החלטת בית משפט הוא היה אמור לשהות באותה עת בתנאי מעצר בית במגדל העמק בפיקוח אדם בשם דוד דויטש.

אליבא סיכומי ההגנה, אין חולק שאכן בוצעו חדירות לחשבונות הבנק של המתלוננים השונים ונמשכו כספים במרמה תוך העברתם לחשבונות אחרים, אך לדברי הנאשם לא היה לו קשר לכך.
לטענת הנאשם, כמשתקף בעדותו בבית המשפט, גם אם התביעה הציגה ראיות לכך שדרך קו האינטרנט האלחוטי שלו או מהמחשב בדירתו בוצעו חדירות לחשבונות המתלוננים, הפעולה לא נעשתה על ידו אלא על ידי אחרים שהשתמשו ללא ידיעתו בקו האינטרנט שלו או במחשב שלו.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

בנושא זה הוסיף הנאשם, כי בתקופה הרלוונטית, נהג להגיע לדירתו בחור בשם דייויד שאותו הכיר כמה שנים קודם בפורומים לענייני מחשבים באינטרנט תחת השם "סקורפיון". אותו דייויד הגיע לביקור בארץ והתגורר אצל בני משפחה בגני אביב. לדברי הנאשם, הם נהגו להיפגש בתדירות גבוהה, כמעט מידי יום, על רקע התעניינותם המשותפת במחשבים ועל רקע מיזם משותף שרצו להקים יחד. לדברי הנאשם, דייויד לימד אותו טכניקות שונות במחשבים כאשר תוך כדי כך היה מתחבר לקו האינטרנט שלו ולפעמים גם היה עובד מהמחשב שלו. לדברי הנאשם לראשונה ביום 6.11.07, יום לפני מעצרו, בעת שדייויד היה אצלו, התעורר חשדו כאשר ראה על מסך המחשב שלו חומר של בנק לאומי. משכך, לדברי הנאשם לא מן הנמנע שביום 6.11.07 ואולי גם בהזדמנויות קודמות דייויד היה זה שביצע את החדירות.

5. ייאמר כבר בשלב זה, כי מכוח הסכמת המאשימה לפיה בהקשר לאישום 5 לא הובאו די ראיות להוכחת ביצוע עבירות של נסיון גניבה או נסיון קבלת דבר במרמה מצד הנאשם (ראה עמ' 25 לסיכומים)- אני מזכה את הנאשם מעבירות אלה ככל שהדבר מתייחס לאישום מס' 5.

<u>המסכת העובדתית</u>

6. ראיות התביעה כללו בעיקרן עדויות של אנשי מקצוע שונים בתחום המחשבים, בכללן עדויות של חוקרי יחידת המחשב של המשטרה וכן עדויות נציגי מערכת אבטחת המידע של בנק לאומי. מדובר ככלל בעדויות טכניות ואובייקטיביות.

כמו כן, נשמעו עדויותיהם של צדדי ג' אשר לחשבונות הבנק שלהם העבירו השותפים לעבירה את כספי המרמה שנמשכו מחשבונות המתלוננים. מדובר באנשים שלגבי חלק מהם ניתן להציב סימן שאלה לגבי מידת תום ליבם, ועם זאת ברי שלא נמצאו ראיות ברורות לקשור אותם לפרשת המרמה. כל שניתן לומר הוא, שהשותפים לעבירה עשו באותם אנשים שימוש כדי להעלים את עקבות הכסף (ראה עת/12 ארקאדי קרז'נרמן, עת/14 יעקב כוגן, עת/15 אולגה וורצקי, עת/17 יעקב שוקרון, עת/19 סבג משה).

הודעות המתלוננים השונים שמחשבונותיהם נמשכו הכספים במרמה הוגשו כראיה בהסכמת הצדדים ואין חולק על דבריהם.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

7. מטעם ההגנה נשמעו עדותו של הנאשם וכן עדויות של שלושה עדים: רוזנברג יחיאל- שהיה מעבידו של הנאשם עד חודש נובמבר 2007, מועד מעצרו של הנאשם בתיק הנוכחי, מיכאל קפלין אשר התייחס אל המסמך ד.ב 4ג' 15.11 מתוך ת/70 (שבו רשימת כתובות וטלפונים) שנתפס בחיפוש אצל הנאשם, וכן מיכאל אוזן, שהיה מעבידו של הנאשם עד סוף נובמבר 2006.

8. בטרם ייסקרו הראיות לגבי כל אחד מהאישומים בנפרד, תפורטנה להלן, לצורך הבהרת התמונה, גרסאותיהם של שלושה עדים שנטלו חלק מרכזי בחקירה ואשר דבריהם יפים כרקע לכל האישומים גם יחד ולהשתלשלות החקירה.

1. **<u>רפ"ק ניר נתיב, ראש מחלק עבירות מחשב וראש צוות החקירה</u>** <u>(עמ' 16-28 לפרוטוקול):</u>

העד הסביר, כי החקירה נפתחה בעקבות תלונה שהוגשה למשטרה ע"י בנק לאומי ואשר לפיה אותרו בבנק חדירות לחשבונות של לקוחות והעברת כספים מחשבונות אלה לחשבונות אחרים ללא ידיעת הלקוחות (ראה בהתאמה גם את הודעתו של עת/ 18 **אלי אירים**- עמ' 92 ואילך). החומר שצורף על ידי הבנק בתלונתו כלל רשימה של בעלי החשבונות שמהם הועברו הכספים ללא רשות, פרטי בעלי החשבונות שאליהם הועברו הכספים והתיעוד של אותן פעולות העברה אינטרנטיות במסמכי הבנק. התיעוד כלל נתונים לגבי מועד הכניסה לחשבון, מאיזו כתובת I.P הדבר נעשה ואיזו פעולה בוצעה. **(יצוין, כי כתובת** I.P (internet protocol**) הוא מספר אקראי שמוקצה לגולש באינטרנט שעה שהוא מתחבר ממחשב כלשהו. מספר זה תקף לאורך כל הגלישה ממועד החיבור עד למועד הניתוק)**.

לדברי העד, פעולת החקירה הראשונה הייתה לאיתור זהות המשתמש שביצע את העברת הכספים באמצעות האינטרנט וזכה בזמן הגלישה לכתובת ה- I.P הספציפית שתועדה במסמכי הבנק. זאת נעשה באמצעות איתור ספקית כתובת הI.P (ראה **ת/30 -ת/33**) ופנייה אל ספקית זו כדי לקבל את נתוני המשתמש שלו הוקצתה הכתובת. הבדיקה העלתה, שהכתובות שמהן בוצעו העברות הכספים היו מקומות ציבוריים כמו "אינטרנט קפה" המאפשרים גלישה ללקוחות מזדמנים ללא תיעוד שמי, מה

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

שלא איפשר בסופו של דבר להגיע לאדם ספציפי (ראה בהקשר זה **ת/29** וכן הודעתו של דוד חיטיבשלווילי –**ת/212**).

מהלך חקירה נוסף שננקט, לדברי העד, היה התחקות אחר האנשים שלתוך חשבונותיהם הועברו הכספים הגנובים. החקירה העלתה, שבדרך כלל מדובר היה באנשים שהחזיקו בחשבונות הבנק שלהם שנים ארוכות, לא הפרופיל המקובל של עבריינים. אחד מהאנשים הנ"ל שהוזמן לחקירה סיפר שנענה למודעה בעיתונות הרוסית בנוגע למתן הלוואה. לדבריו, בשיחה עם אדם בשם "אלכס" הוא התבקש, כתנאי למתן ההלוואה, למסור את פרטי חשבון הבנק שלו תוך שנאמר לו שיופקד בחשבונו סכום כסף (12,000 ₪ או 18,000 ₪) וכי עליו למשוך סכום זה ולמסור את התמורה במזומן לאדם שימתין לו מחוץ לסניף הבנק. עוד סוכם עמו שיגיע אליו אדם הביתה בשעות הערב כדי לסכם את פרטי ההלוואה. הלקוח פעל כנדרש ממנו אך בסופו של דבר איש לא הגיע כדי לסכם עמו את פרטי ההלוואה.
ניר נתיב הסביר, כי בניסיון להתחקות אחר מספר הטלפון שפורסם במודעה התברר, כי מדובר היה במספר טלפון בעיר חדרה שעל ידי פעולת "עקוב אחרי" העביר את השיחה לאוקראינה. גם מספרי טלפון אחרים שצפו ועלו בחקירה הובילו לאוקראינה או לרוסיה (ראה פעילות המשטרה בניסיון להתחקות אחר המודעות והטלפונים –**ת/7 עד ת/21**).

לדברי נתיב, בהמשך החקירה נעשתה בדיקה מעמיקה יותר של רשימת כתובות ה-I.P שהופיעו במסמכי הבנק והתגלה, ששעות ספורות לפני שניתנה פקודת העברת הכספים, הייתה כניסה נוספת לאותם חשבונות שלא ע"י בעל החשבון, כניסה שלא התלוותה אליה פעולה ספציפית בחשבון. הוצא צו לספקי התקשורת כדי לקבל את שם המשתמש שלו הוקצתה כתובת ה- I.P בהקשר לאותן כניסות מוקדמות ואותרו שני שמות: שם משתמש אחד היה "**ארז אביגד**" והשני היה "**פי ודים**".
עדיין, מאחר ששם משתמש כנתון יחידי, אינו יכול להעיד בוודאות מי האדם שביצע את הפעולה, שכן תיאורטית אדם יכול להיכנס לאינטרנט תוך שימוש בשם המשתמש של רעהו, התבצעה לדברי העד בדיקה נוספת לאיתור ה-'Caller I.D' דהיינו, איתור מול חברת בזק מאיזה קו טלפון ספציפי בוצע החיבור לאינטרנט. **הבדיקות הובילו לדירה ברח' לובלין 12 בלוד, ע"ש אלה פינטיסוב**, חברתו לחיים של הנאשם.
משאותרה הכתובת של קו הבזק, כאמור, היה חשוב לברר אם רשת האינטרנט שעמה משתמשים בעלי הקו היא קווית או אלחוטית, שאם האחרונה היא שמותקנת

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

בדירה- קיימת לכאורה אפשרות שאדם אחר התחבר לרשת הנ"ל מבחוץ ללא ידיעת בעל הקו. צוות שהגיע לכתובת הנ"ל בלוד מצא כי באזור פעלו מספר רשתות אלחוטיות ביניהן זוהתה גם רשת שנתוני ה-I.P שלה מתאימים לנתונים בתיק החקירה. המסקנה הייתה אפוא, שבדירה ברח' לובלין 12 פעלה רשת אינטרנט אלחוטית ולכן היה חשוב להגיע לזיהוי המחשב המסוים שממנו בוצעה הפעולה על מנת לסתור טענה אפשרית לפיה אדם אחר התחבר לרשת האלחוטית של הדירה ופעל בה ללא ידיעת בעליה. זיהוי מחשב נעשה באמצעות ה- "**Mac Address**" שלו (**Mac Address הוא נתון חד ערכי המאפיין כרטיס רשת של מחשב ספציפי. לכל מחשב יש כרטיס רשת המאפשר לזהות אותו באופן וודאי, כאשר אין שני כרטיסי רשת עם כתובת 'Mac' זהה).**

לדברי העד נתיב, בשלב זה הוציאה המשטרה צו להאזנת סתר (**ראה ת/34**) כדי לקלוט את התקשורת המועברת בנתב הביתי (ראוטר) שמותקן בדירה. **(נתב ביתי הוא התקן חומרה שמותקן בדירה ומאפשר לשתף בחיבור אינטרנט אחד בין מספר מחשבים ברשת התקשרות)** דרך ההאזנה שננקטה על ידי המשטרה הייתה הפעלת מכשיר אלחוטי (Sniffer) מתחת לדירה הנ"ל וקליטת כל תעבורת האינטרנט בין הנתב שהותקן בדירה לבין המחשבים השונים שפעלו דרכו.
בהאזנה שהתבצעה ב-4.11.07 הסתבר, שלנתב בדירה הנ"ל מחוברים 3 מחשבים, כי מדובר היה ברשת אלחוטית לא מאובטחת בשם AYSD (שם שבעל הרשת מעניק לה וניתן לשינוי) וכי שם המשתמש שדרכו בוצעה הגלישה היה ' erezavigd' (ראה **דו"ח פעולה וכן תקליטורים ת/35 א-ג).**

במקביל, בשיתוף פעולה עם אנשי בנק לאומי, אותר לקוח בשם **אוסמה כבהה** (עד תביעה מס' 16, פרוטוקול עמ' 87 ואילך) שלחשבון הבנק שלו חדרו בשתי הזדמנויות שונות, למרות שבין חדירה אחת לשנייה הוא שינה את סיסמת הכניסה שלו. המחשב של כבהה נתפס ונבדק והוברר שהושתלה בו ללא ידיעתו תוכנת "סוס טרויאני". באמצעות סוס טרויאני זה יכול היה "המשתיל" להתחקות אחר כל הפעולות והנתונים שמבצע כבהה, לרבות אחר סיסמת הכניסה שהוא מקיש בעת התחברותו לבנק. עוד הוברר, כי המידע שיצא ברשת מהמחשב של כבהה, הועבר באמצעות תוכנת הסוס הטרויאני לשרת שנמצא באוקראינה או ברוסיה.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

במסגרת תרגיל חקירה בשיתוף פעולה בין המשטרה לבנק, יצר בנק לאומי חשבון עו"ש פיקטיבי תוך שהוא מעניק לו גם 'שם משתמש' ו-'סיסמה' פיקטיביים לצורך ביצוע פעולות באינטרנט (ראה גם עדותו של אלי אירים).
בתאריך 6.11 החוקרים ביצעו כניסה בתקשורת אינטרנט לאותו חשבון בנק פיקטיבי דרך המחשב של כבהה, ואז ניתן היה לראות כיצד המידע המתייחס לשם המשתמש ולסיסמה מועבר בזכות תוכנת הסוס הטרויאני שהושתלה במחשב לשרת חיצוני (ראה **דו"ח פעולה ת/40**).
במקביל, באותו תאריך, האזינו אנשי משטרה מכוח צו האזנת הסתר לנתב הביתי של הדירה בלוד, היא דירת הנאשם, ואכן, כעבור כמה שעות אותרה כניסה מהנתב הנ"ל לחשבון הבנק הפיקטיבי (ראה גם עדותו של עת/5 **משה זילברשטיין** שביצע את האזנה –עמ' 41 ואילך לפרוטוקול וכן מוצגים **ת/80-ת/87** במקביל יש להפנות להודעת נציג הבנק מר אלי אירים **ת/103ה'**).

לדברי העד נתיב, הנתונים שהתקבלו כתוצאה מאותן פעולות חקירה שוללות חד משמעית טענה אפשרית מצד הנאשם, שאדם אחר התחבר לרשת האלחוטית שלו וביצע חדירה לחשבונות הבנק ללא ידיעתו, שכן, ראשית, הוברר הקשר בין הנתב שפעל בדירת הנאשם לבין הנתב שנכנס לחשבון הבנק הפיקטיבי על פי כתובת ה-Mac של הנתב, שנית, הוברר קשר בין כתובת ה-I.P שהנתב קיבל בזמן הגלישה הרלוונטי לבין הכניסה לבנק ושלישית, באמצעות האזנה לנתב, הוברר ה- Mac Address של המחשב, כלומר הכתובת <u>הייחודית</u> של המחשב שנכנס לחשבון והתברר שזהו ה- Mac Address של המחשב ששימש את הנאשם, אליבא הודאת הנאשם עצמו.
אין ויכוח, שאילו מחשב של אדם אחר היה מתחבר לרשת של הנאשם- ה- Mac Address שהיה מתקבל הייתה שונה (ראה סיכום האמור לעיל בדו"ח פעולה ניתוח מעקב נתב-**ת/51**).

עוד סיפר העד נתיב, כי בעת שבוצעו האזנות הסתר לנתב, נצפו ונשמרו על גבי תקליטור הגדרות הנתב. הנתב פעל אותה עת תחת שני שמות משתמש שונים: **Final 2** ו- **erezavigd.**
(הנאשם אישר כי Final 2 הוא שם המשתמש הקבוע שלו).

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

ניר נתיב מסר, שבבדיקה שנערכה למחשבי מתלוננים אחרים בתיק לא נמצאו סוסים טרויאניים מן הסוג שנמצא אצל אוסמה כבהה, אך לא מן הנמנע שהסוסים היו ונמחקו בזכות תוכנות אנטי וירוס למיניהן.

לשאלות הסנגור בחקירה נגדית אישר העד, כי אומנם רק בהתייחס לתאריך 6.11.07 ניתן לשלול חד משמעית ובאופן מוכח את האפשרות שאדם זר התחבר לרשת האינטרנט של הנאשם, ועם זאת, מכלול הנתונים מביא למסקנה המסתברת, שלא הגיוני שאדם אחר התחבר לרשת של הנאשם גם בהזדמנויות האחרות. לדברי העד, החדר בו מוקמו המחשבים בדירת הנאשם היה חדר ממ"ד, שהוא חדר בעל אטימות גבוהה, אשר חייב את השוטרים להתמקם ממש מתחת לחלון החדר כדי לקלוט את רשת האינטרנט של הנאשם. במצב כזה, ההיגיון אומר שאם מאן דהוא חפץ היה להתחבר שלא כדין לרשת אלחוטית זרה שפועלת בסביבתו, הוא היה מוצא לעצמו רשת זמינה וקלה לקליטה שלא בדומה לזו של הנאשם שטווח הקליטה שלה מצומצם. שנית, ההיגיון אומר, שאדם שעושה שימוש ברשת אינטרנט של אדם אחר ללא ידיעתו, ייכנס אליה וישתמש בה תחת "שם המשתמש" הקיים. לכאורה, אין כל היגיון בשינוי "שם המשתמש", כאשר אדם אנונימי, אשר לא ניתן לעלות על עקבותיו, פועל ברשת לא לו. לדברי העד, הדבר אינו מתיישב עם העובדה שבמקרה שלנו נעשה שימוש בשם משתמש **"erezavigd"** שאינו שם המשתמש הרגיל של הנאשם.

2. **<u>עת/5 משה זילברשטיין , שוטר מיחידת המחשבים</u> (ראה עמ' 41 ואילך).**

העד ביצע האזנה לנתב של הנאשם בתאריך 6.11.07 מכוח צו האזנת סתר (כפי שפורט גם בדבריו של ניר נתיב) וצרב את המידע מאותה האזנה על גבי תקליטור (ראה **ת/80 ב'**).

העד הסביר כיצד ניתן לראות במסמך **ת/80א'**, שהוא תמונת המסך של הנתב בזמן אמת, את העובדה שנעשתה פעולת התחברות אל החשבון הפיקטיבי בבנק לאומי. הדברים מתועדים בשורה המודגשת בשחור בחלון העליון, שם ניתן לראות את שעת הפעולה, כתובת ה**I.P** הפנימית של רשת המחשבים וכתובת היעד שהיא בנק לאומי. כמו כן ניתן לראות במסמך (שורה מודגשת בחלון האמצעי) את כתובת ה- Mac Address של כרטיס הרשת של מחשב הנאשם (00:1a:4d:41:83:8c).

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

זילברשטיין העיד עוד, כי ביצע בדיקה של מחשב הנאשם לאחר תפיסתו (ראה דו"ח פעולה **ת/82**) והבדיקה העלתה, כי ה- **Mac Address** של מחשב זה זהה למספר שנקלט בהאזנת הסתר.

עוד סיפר העד, כי מבדיקת מחשבו של הנאשם הובהר, שהייתה מותקנת בו תוכנת VMware המאפשרת יצירת מספר מחשבים וירטואליים בתוך המחשב, מעין מחשב בתוך מחשב. לדבריו, לא מדובר בתוכנה שהיא בשימוש רגיל של המשתמש הביתי הממוצע ומי שמכיר אותה ועושה בה שימוש מעיד על עצמו שהוא בעל הבנה וידע במחשבים. במחשב הנאשם אותרו שני מחשבים וירטואליים שנוצרו באמצעות התוכנה.

כמו כן הוברר, כי במחשבו של הנאשם הייתה מותקנת תוכנת 'Track Eraser' שזו תוכנה שמיועדת לאבטחת הפרטיות של המשתמש על ידי אי היכולת להתחקות אחר פעולותיו. ניתן להגדיר את התוכנה כך שהיא תמחק את היסטוריית החיפוש באינטרנט, או תמחק קבצים זמניים כאשר המחיקה מתבצעת באופן אוטומטי עם הדלקת המחשב. אין אפשרות לשחזר קבצים שנמחקו באמצעות תוכנה זו.

העד סיפר- כמשתקף גם בת/82 ו-ת/82א'- כי במחשב הנאשם, במחיצת **I** אותרה תיקיה ובה תוכנות שונות, ביניהן תוכנות להסתרת כתובת **I.P**, תוכנות הצפנה, ותוכנות לכיתוב, שיכתוב, העתקה ומחיקה של הפס המגנטי של כרטיסי אשראי **(מ.ז. 11,12 מתוך ת/82)**

עוד עולה ממסמך זה, כי בחיפוש בדיסק הקשיח של מחשב הנאשם נמצאו מספר מסמכים שמכילים מספרי כרטיסי חיוב, שמות משתמשים וסיסמאות של לקוחות בל"ל (**ראה מסמך מ.ז.11** מתוך ת/82א), כניסה לא חוקית לבל"ל ביום 6.11.07 **(מ.ז. 3)** וכן <u>סימנים המעידים על כניסה מהמחשב של הנאשם לחשבונות של בנק לאומי.</u>

לדברי העד, במחשב של הנאשם נמצא גם קובץ שהכיל שיירים של המילה erezavidg **(מ.ז. 13א' מתוך ת/82)**, "שם משתמש" שהתברר להיות זה ששימש למרבית הכניסות הבלתי חוקיות לחשבונות הבנק.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07
בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

3. **<u>עת/7 רם פרס-ראש צוות פרויקטים טכנולוגיים בבנק לאומי, מומחה לאבטחת מידע (עמ' 53 ואילך).</u>**

הודעת העד במשטרה (**ת/112א'**) הוגשה בהסכמה. כמפורט שם, העד התבקש לבצע ניתוח של קובץ ממחשבו של אוסמה כבהה, לקוח של בנק לאומי, קובץ שהיה חשוד להיות "סוס טרויאני".
לדברי העד, בדיקת הקובץ העלתה כי מדובר אכן בסוס טרויאני בשם PWS-GOLDAN.DR שניתן לרכישה באתרי האקרים לא חוקיים. מרגע שהקובץ מושתל במחשב כלשהו הוא מקליט ושומר את כל לחיצות המקש הרלוונטיות בהתייחס לאתרים מסוימים שהוגדרו, ושולח את החומר לאתר אינטרנט שנבחר מראש על ידי מחדיר התוכנה (באותו נושא נגבתה הודעתו של אלי אירים מבנק לאומי- ת/103ה', לפיה התברר שהטרויאן שידר לדומיין www.spacotred.com).

עוד העיד העד, כי בסוף חודש אוקטובר 2007 הוא נשלח לכתובת ברח' לובלין בלוד כדי לאתר את קיומה רשת אינטרנט אלחוטית מסוימת (הרשת של הנאשם). לאחר שאיתר את הרשת הוא מסר את הפרטים למשטרה שהמשיכה בחקירה. לדברי העד, ניתן היה לקלוט את הרשת במחשב הנייד שלו ברדיוס של כ-30 מ'.

<u>אישום ראשון:</u>

9. באישום זה נטען כנגד הנאשם כי נכנס בתאריך **1.10.07 בין השעות 14:44 ל-14:54** לחשבונות בנק לאומי כדלקמן: 1) חשבון שמספרו 87230/46 של **חנוך מילבאור** ואמו **רגינה** בסניף מס' 808 2) חשבון שמספרו 9339/62 של חנוך מילבאור באותו סניף 3) חשבון שמספרו 32605/77 של **דני ואלה רייס** בסניף מס' 719.
אחר כך, על פי הנטען, העביר הנאשם את האינפורמציה שבדק לאלמונים בדרך שלא הוברר, כדי שיוכלו בין השעות **16:07 ל- 16:21** של אותו יום להעביר מכל אחד מהחשבונות הנ"ל סכום של 6,000 ₪ לחשבון מס' 149578 של בנק דיסקונט במגדל העמק על שם יוסף שוקרון.

10. הגם שבמענה לכתב האישום, כפי שפורט כבר קודם, הנאשם לא חלק על עצם העובדה שנמשכו במרמה על ידי אלמונים כספים מחשבונות הבנק של המתלוננים, כמפורט בכתב האישום, תפורטנה בכל זאת בקצרה הראיות שהובאו להוכחת עובדות אלה (והדבר יעשה

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

לגבי כל אחד מהאישומים). לנושא קיימת משמעות לגבי האופן והשיטה בה נקטו השותפים בכל האישומים ולצורך ניתוח מעשי הנאשם:

1. הוגשו בהסכמה הודעותיהם של מילבאור חנוך (**ת/214**) ודני רייס (**ת/218**) לפיהן, בתאריך הרלוונטי, בוצעו העברות מחשבונותיהם הנ"ל בבנק לאומי ללא ידיעתם והסכמתם. לדברי שניהם, הם אינם מכירים את יוסף שוקרון שאצלו הופקדו הכספים וגם לא נתנו לאיש נתונים ו/או גישה לחשבונותיהם באמצעות האינטרנט.

אליבא גרסתו של יוסף שוקרון (פרוטוקול עמ' 89 וכן **ת/142א'**), אכן הועבר לחשבונו סכום כולל של 18,000 ₪ משלושה חשבונות של המתלוננים, אותם לא הכיר (ראה **ת/113 ת/114**). לדבריו, ידיד המשפחה, אדם בשם משה סבאג סיפר לו שיש לו בעיה להפקיד את הכסף הנ"ל בחשבונו וביקש את רשותו להשתמש בחשבונו לצורך כך. לדברי שוקרון, לאחר שהכסף הופקד בחשבונו הוא הוציא את הסכום במזומן ומסר אותו לסבאג.

2. משה סבאג (ראה פרוטוקול עמ' 102 וכן הודעות **ת/220 ו-ת/221**) אישר את דברי שוקרון והוסיף, כי בשעתו פנה אליו בחור בשם 'אשר' שביקש ממנו להשתמש בחשבון הבנק שלו לצורך הפקדת סך 18,000 ₪ תמורת עמלה בסך 2,000 ₪. לדברי סבאג, אותו אשר נימק את בקשתו בכך שאין לו חשבון בנק והוא הבטיח לו כי מדובר בכסף כשר. סבאג לא ידע למסור את פרטים נוספים לגבי אותו אדם למעט מספר טלפון נייד.
בסופו של דבר, לדבריו, מאחר שגם לו עצמו הייתה בעיה להפקיד את הכסף בחשבונו הוא פנה ליוסף שוקרון.
סבאג אישר כי אינו מכיר את הנאשם ועם זאת הוא אישר הכרות עם דוד דויטש, מי שפיקח על הנאשם במעצר בית.

3. מצד בנק לאומי העיד לגבי העברות הכספים מנהל מדור בדיקות ובקרות בענף אבטחת מידע, מר גיא יוסף (עמ' 49-53) והודעתו במשטרה הוגשה כראיה (**ת/113א'**). לדברי העד, הוא ערך ברור ומצא שמשני חשבונותיו של מילבאור וכן מחשבון נוסף של בני הזוג רייס נמשכו כספים באמצעות האינטרנט והועברו לחשבון של אדם בשם משה שוקרון. כל שלוש העברות בוצעו בטווח של 5 דקות מאותה כתובת I.P (83.130.142.235).

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

הוברר לדבריו, כי נעשה ניסיון למשוך סכום נוסף של 6,000 ₪ גם מחשבון בתו של חנוך מיילבאור (שהוא חשבון מקושר שהגישה אליו היא דרך אותו "שם משתמש")- אך הניסיון לא צלח.

לדברי העד, בדיקה נוספת העלתה, שמאותה כתובת I.P הייתה כניסה לחשבון נוסף של חיים וחגית ששון אך לא בוצעה העברה מאחר שהייתה טעות בהקשת שם המשתמש.

(ראה פירוט דפי חשבון **ת/113** ובתוכם מסמך **'ירון בן צבי 5'** –ממנו עולה כי 3 העברות בוצעו בשעות 16:08 16:12 ו- 16:20 וכן מסמך **'ירון בן צבי 6'** ממנו עולה כי 3 העברות הנ"ל בוצעו מכתובת ה-I.P שצוינה למעלה).

4. הוגש המסמך **ת/184** מטעם חברת אינטרנט זהב לפיו כתובת ה-I.P 83.130.142.235 רשומה על שם **דוד חיטיבשווילי**.

מהודעת דוד חיטיבשווילי (**ת/212**) עולה, כי הוא ואביו הינם בעלים של אינטרנט קפה בת"א וכי בהעדר מעקב אחרי זהות הגולשים בעמדות האינטרנט הוא אינו יכול לדעת מי ביצע את פעולת משיכת והעברת הכספים במועד הרלוונטי.

11. <u>בהתייחס למעשים שבוצעו ע"י הנאשם, דהיינו כניסות שבוצעו על ידו באמצעות האינטרנט לחשבונות הנ"ל:</u>

1. הוצג פלט מחשב של בנק לאומי (**ת/113 ירון בן דוד 7**) וממנו ניתן ללמוד, כי עובר להעברות הכספים כמתואר לעיל, בין השעות 14:44 ל-14:54 בוצעה כניסה לחשבונות הנ"ל מכתובת I.P שונה (**79.180.38.33**) מבלי שבוצעה פעולה של העברת כספים.

2. ממסמך **ת/152** מטעם חב' בזק בינלאומי עולה, כי כתובת I.P 79.180.38.33 הנ"ל סופקה בשעה הרלוונטית ללקוח בשם ארז אביגד מראשון לציון (שם משתמש erezavigd) על פי אותו מסמך, הגלישה בוצעה מקו **ADSL שה-calling num הוא 1049093**.

3. ארז אביגד נחקר ומסר בהודעתו במשטרה שהוגשה בהסכמה (**ת/206**), כי מעולם לא פתח חשבון אינטרנט תחת שם המשתמש Erezavig . לדבריו, בערך בחודש אוגוסט-ספטמבר 2007 הוא הגיש תלונה בבנק לפיה נעשה שימוש בכרטיס החיוב שלו ללא ידיעתו לצורך ביצוע חיובים באתרים לחו"ל. הסתבר, לדבריו, כי גם לצורך פתיחת חשבון האינטרנט הנ"ל נעשה שימוש בכרטיס האשראי שלו ללא ידיעתו.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

4. על פי צו בימ"ש (**ת/162**) התקבלה תשובת חב' בזק (**ת/163**) כי ה-**calling num** 1049093 מתייחס למנוי **ADSL** בשם אלה פינטיסוב מרח' לובלין 12 בלוד, **היא הדירה בה התגורר הנאשם בתקופה הרלוונטית.**

5. יצוין, כי בהאזנת סתר שהתבצעה ביום 4.11.07 לנתב שהיה מותקן בדירת הנאשם (ראה סעיף 2.3.1 לעיל), הסתבר ששם המשתמש שדרכו בוצעה הגלישה היה ' erezavigd', דהיינו שם משתמש זהה למקרה הנוכחי (דו"ח פעולה **ת/35 א ו-ב**).

12. להלן תובא גרסת הנאשם בבימ"ש בהתייחסות ספציפית לעובדות אישום זה:

לגבי "ארז אביגד" טען הנאשם, כי כחלק מהקשר שלו עם "דייויד" בניסיון ללמוד כיצד להחליף את כתובת ה-I.P שלו, דבר הנחוץ לו כאשר הוא מבקש, למשל, להיכנס לאתרים שישראלים לא מורשים להיכנס אליהם, הוא קיבל מאותו דייויד קוד מסוים שבהמשך התגלה להיות של "ארז אביגד".

אישום שני:

13. עניינו של אישום זה בחדירה שלא כדין לחשבונה של **אנה גרודניצ'י** בבנק לאומי סניף מס' 839 שמספרו 015651/19.
על פי הנטען, בתאריכים 8.10.07 ו- 9.10.07 בוצעו במרמה 5 פקודות העברה של כספים באמצעות האינטרנט בסך של 6,000 ₪ כל אחת ובסך הכול 30,000 ₪ והסכומים הנ"ל הועברו לחשבונו של אלכסנדר גוצ'וב שמספרו 388781/47.
עוד נטען, כי הנאשם נכנס לחשבונה של אנה גרודניצ'י סמוך לפני ביצוע העברות לצורך הפקת מידע שהועבר למושכים.

14. להלן יפורטו הראיות למשיכת הכספים במרמה:

1. הודעתה של אנה גרודניצ'י מיום 11.10.07 הוגשה בהסכמה (**ת/105**) ובה סיפרה שנמשך סכום כולל של 30,000 ₪ מחשבונה ללא ידיעתה והסכמתה ב-5 העברות נפרדות. לשאלת החוקר בניסיון לברר האם הוחדר דבר מה למחשב שלה, השיבה

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

המתלוננת, כי בשתי הזדמנויות נפרדות, האחת כחודש לפני המקרה והשנייה יום לפני המקרה, הגיעו אליה טכנאים של חברת "הוט" ואחד מהם חיטט לה במחשב בנסיבות שנראו לה תמוהות.

2. באמצעות העד גיא יוסף מבנק לאומי הוגשו דף פתיחת חשבון של אנה גרודניצ'י (**ת/117**) וכן דפי מחשב של הבנק לגבי 5 משיכות של 6,000 ₪ כל אחת מחשבונה של גרודניצ'י (**ת/116**). ניתן לראות, כי המשיכות היו בתאריך 8.10.07 בשעות 13:53, 13:56 ו-13:58 וכן בתאריך 9.10.07 בשעות 16:37 ו-16:41. לדברי גיא יוסף היה ניסיון נוסף למשוך 6,000 ₪ שלא צלח בשל חריגה ממסגרת האשראי.
פלט מחשב שהציג העד מראה, כי שלוש ההעברות שבוצעו ביום 8.10.07 בוצעו על ידי גלישה באינטרנט מכתובת **I.P** אחת- **84.228.108.75** ואילו שתי המשיכות ביום 9.10.07 בוצעו מכתובת **I.P** אחרת- **84.108.17.169** (ראה **ת/115**). [כתובת הI.P הראשונה היא של אינטרנט קפה של דוד חיטיבשווילי (**ת/185**)]
העד הראה, כי הסכומים הועברו לחשבון על שם ג'וקוב אלכסנדר (ראה **א.ו (2) 15.10.07-ת/117א'**). ניתן לראות שלקוח זה משך במזומן מהבנק סך 18,000 ₪ ביום 9.10.07 (ראה **ת/118** וכן תמונות מצלמות הבנק –**ת/120**).
(יודגש, כי ג'וקוב אלכסנדר לא העיד בבית המשפט למרות שנחקר במשטרה שכן, לדברי ב"כ המאשימה, הוא לא אותר לצורך מסירת עדות).

15. <u>בהתייחס למעשי הנאשם, דהיינו כניסות שבוצעו על ידו לחשבון הנ"ל, הובאו הראיות הבאות:</u>

1. מפלט מחשב שהוגש על ידי העד גיא יוסף (**ת/115**) ניתן להיווכח, כי לפני שבוצעו העברות הכספים מחשבונה של אנה גרודניצ'י ביום 8.10.07 בוצעה כניסה קודמת לאותו חשבון, בשעה 11:35 מכתובת **I.P** שונה שמספרה **79.178.31.13**

2. כתובת **I.P** שמספרה 79.178.31.13 על פי נתוני בזק בינלאומי הוקצתה בתאריך ובשעה הרלוונטיים ללקוח בשם 'ודים פי' ששם המשתמש שלו הוא pvadim . עוד הוברר, כי הגלישה בוצעה מקו ADSL וכי ה-**calling num** היה **1049093** וכי מספר הטלפון הנייד של הלקוח ודים פי הוא 052-6729694 (ראה **ת/154**).

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

3. על פי תשובת חברת "בזק", ה- **calling num** 1049093 בהתייחס לתאריך ולשעה הרלוונטיים שייך למנוי **ADSL** על שם אלה פינטיסוב מרח' לובלין 12 בלוד, היא הדירה בה התגורר הנאשם בתקופה הרלוונטית (ראה **ת/164** ו- **ת/166**).

4. ככל שהדבר מתייחס לשם המשתמש 'pvadim' מובילים החוטים לנאשם כדלקמן:
ראשית, מעיון **בת/5**- היא מחברת שנמצאה בדירת הנאשם שלגביה אישר הנאשם בהודעתו במשטרה כי היא שייכת לו וכי כל הרישומים בה נעשו על ידו (**ת/3** עמ' 2 ש' 14-18) - ניתן לראות, כי בדף 2 (מסומן א.פ 12.11.07) נכתב בעט כחול הרישום **pvadim@014**. הכיתוב הנ"ל נמחק באמצעות טוש שחור, אך עדיין ניתן להבחין ברישום הנ"ל מבעד לטוש.
שנית, בחיפוש בדירת הנאשם נמצאו מספר טלפונים ניידים שאחד מהם נושא מספר- 052-6729694 , הוא מספר הטלפון הנייד שמסר הלקוח ודים פי לחברת בזק (ראה **ת/64**).
שלישית, התשלום לשירותי אינטרנט של הלקוח ודים פי שולם לחברת בזק בינלאומי באמצעות כרטיס אשראי שמספרו **4580030255907757** (ראה **ת/154** דף מס' 3). מספר זה הוא מספר כרטיס האשראי של ארז אביגד, שבשם המשתמש שלו נעשה שימוש באישום הראשון (ראה הודעת ארז אביגד **ת/206** עמ' 1 ש' 17). יוזכר, כי לדברי ארז אביגד נעשה בכרטיס האשראי שלו שימוש במרמה, ללא ידיעתו והסכמתו

16. <u>גרסת הנאשם בהתייחסות ספציפית לעובדות שפורטו לעיל:</u>

אשר למשתמש 'פי ודים' טען הנאשם, כי הרישום במחברת ת/5 לא נעשה על ידו אלא על ידי אותו חבר בשם דייויד על מנת שתהייה לו "עוד דרך לגלוש באינטרנט", כהגדרתו (עמ' 109 לפרוטוקול). לדבריו, דייויד היה גם האדם שמחק בטוש את הכיתוב לאחר שהוא אמר לדייויד שאינו מעוניין בכתובת נוספת זו.
בהתייחס לטלפון הנייד של פי ודים שנמצא ברשות הנאשם, טעם הנאשם כי מדובר ב -sim card של דייויד שהוכנס לתוך הטלפון שלו, וזאת, מאחר שבאחת הפעמים שבהן דייויד היה בדירתו הוא ביקש לבצע שיחה ואז העביר את ה- sim הנ"ל לטלפון שלו, טלפון שהיה בעצם של שניהם (עמ' 130).

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

אישום שלישי:

17. על פי הנטען באישום זה, בתאריך 24.10.07 חדרו האלמונים לחשבון מס' 59578/72 בבנק לאומי של **אוסמה כבהה** וביצעו שלא כדין שלוש משיכות של 6,000 ₪ כל אחת ובסך הכול 18,000 ₪. הסכום העובר לחשבון מס' 345481/25 של בוריס קריוצ'וב.
עוד נטען, כי הנאשם נכנס לחשבונו של אוסמה כבהה סמוך לפני ביצוע העברות הנ"ל לצורך הפקת מידע שהועבר למושכים .

18. <u>להלן יפורטו הראיות למשיכת הכספים במרמה</u>:

1. אוסמה כבהה העיד בבית משפט (עמ' 87 ואילך) וכן הוגשה הודעתו במשטרה (**ת/219**) ולדבריו, בתאריך 24.10.07 בוצעה חדירה לחשבונו ונמשכו 18,000 ₪ בשלוש משיכות של 6,000 ש"ח כ"א. לדברי העד, לא היה זה מקרה ראשון מסוגו. בחודש יולי 2007 פנו אליו מהבנק בהודעה שהייתה חדירה לחשבונו, הוכנס סכום כסף והוצא סכום גבוה יותר. לאחר מקרה זה הוחלפו הסיסמה ושם המשתמש שלו ובכל זאת הייתה החדירה הנוספת בחודש אוקטובר 2007. לדברי העד, בעקבות המקרה השלישי הגיעו ממחלקת האבטחה בבנק כדי לבדוק את המחשבים שלו ונאמר לו שנמצא "סוס טרויאני" במחשב של המרפאה שלו. העד שלל היכרות עם בוריס קריוצ'וב.

2. בהקשר זה יש להפנות לעדותו של רם פרס כמפורט בסעיף 8.3 לעיל, לגבי בדיקת מחשבו של אוסמה כבהה.

3. ברוח האינפורמציה שפורטה בדברי אוסמה כבהה העיד גם **אלי אירים**, מנהל המרכז לבקרת מידע של בנק לאומי (ראה גם הודעת העד **ת/103א'**). העד הוסיף, כי הכניסה לחשבון הייתה בין השעות 11:00 ל-11:05 כאשר כתובת ה-I.P ממנה בוצעה ההעברה הייתה **84.108.17.169** (ראה **ת/106**) שהיא אותה כתובת I.P שממנה בוצעה החדירה הראשונה לחשבון ביום 12.7.07 (ראה **ת/103**). שם המשתמש של אוסמה כבהה היה CVX7RYA.
לדברי העד, החשבון שאליו הועברו הכספים היה על שם בוריס קריוצ'וב וניתן לראות, שבתאריך 25.10.07 משך הלקוח הנ"ל 12,000 ₪ בשיק בנקאי וכיסה הלוואה שאותה לקח יום לפני כן בסך 5,000 ₪.(ראה **ת/104**).

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

4. מתשובת חברת "הוט" לגבי כתובת ה-I.P ממנה בוצעה הגלישה באינטרנט הוברר כי מדובר בכתובת רשומה על שם יעקב בינגו מרח' נווה שאנן בת"א (ראה **ת/148**). מדובר באינטרנט קפה שבו מותרת גלישה לכל דכפין ללא תיעוד ורישום (ראה דו"ח פעולה **ת/29** וכן הודעת יוסף באזוב **ת/211**).

19. <u>ראיות הקושרות את הנאשם לאישום:</u>

1. מפלט המחשב **ת/105** עולה, כי בתאריך 24.10.07 בשעות 10:37 ו-10:43 בוצעו חדירות שלא כדין לחשבונו של אוסמה באמצעות גלישה מכתובת **I.P 18.282.81.10.** כניסות דומות נעשו גם <u>לאחר</u> העברת הכספים בשעות 17:29 ו-17:35.
מסתבר, כי כתובת **ה-I.P** הנדונה בוצעה מקו **ADSL** שה-**calling num** היה 1049093 וכי הלקוח שעשה שימוש בכתובת הנ"ל היה ארז אביגד (שם המשתמש **erezavigd**) **(ראה ת/155)**.
אליבא חברת בזק בינלאומי שהתבקשה לבדוק מהיכן בוצע פיזית החיבור לאינטרנט בשעה הרלוונטית (דהיינו מהיכן ה-**calling num** 1049093) הוברר, כי פרטי המנוי היו של אלה פינטיסוב מרח' אהרון לובלין 12 , לוד (ראה **ת/166**).

2. ככל שהדבר מתייחס למחשב של אוסמה כבהה, גם אם לא בהקשר להעברת הכספים מחשבונו כמפורט באישום זה, יש להפנות אל תרגיל החקירה שנעשה בשיתוף פעולה בין הבנק לבין המשטרה כמתואר בדברי ניר נתיב בסעיף 8.1 לעיל.
העובדה שהנאשם נכנס לחשבון הבנק הפיקטיבי זמן קצר לאחר שחוקרי המשטרה נכנסו אליו דרך המחשב "הנגוע" של אוסמה כבהה מלמדת על כך שהאינפורמציה ששודרה באמצעות הסוס הטרויאני הגיעה בדרך כלשהי אל הנאשם. הדבר מהווה אינדיקציה גם לגבי הדרך שבה בוצעה החדירה לחשבונו של אוסמה כבהה באישום הנוכחי.

<u>אישום רביעי:</u>

20. עניינו של אישום זה בשתי חדירות שלא כדין בתאריך 25.10.07 לחשבונו של **לירן לוינסקי** בבנק לאומי סניף מס' 961 בכרמיאל שמספרו 018760/26 והעברת סך של 6,000 ₪, לחשבונה של אולגה זרצקי בחשבון 67053/29 בסניף נצרת.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

על פי הנטען, הנאשם נכנס לחשבונו של לירן לוינסקי סמוך לפני ביצוע העברה הכספים הנ"ל לצורך הפקת מידע שהועבר למושכים.

21. <u>להלן יפורטו הראיות למשיכת הכספים במרמה</u>:

1. מפלט בנק לאומי (**ת/107** דפים 2 ו-3) עולה, כי בתאריך 25.10.07 בשעות 13:16 ו-16:16 בוצעו שתי העברות על סך של 6,000 ₪ כל אחת מחשבונו של לירן לוינסקי בבנק לחשבון של אולגה זרצקי.

2. אליבא עדותו של אלי אירים (ראה גם הודעות **ת/103 ב** ו-**ת/103ד**) העברת הכסף בוצעה מכתובת **I.P** מס' **84.228.108.75** (ראה **ת/108**), אשר על פי נתוני חברת אינטרנט זהב רשומה על שם דוד חיטיבשווילי (ראה **ת/185**), שהוא בעלים של אינטרנט קפה.

3. אולגה זרצקי העידה בבית המשפט (עמ' 82 ואילך) והודעתה במשטרה הוגשה בהסכמה (**ת/121א'**). לגרסתה, למקרא מודעה בעיתון ברוסית אודות עסק הנותן הלוואות (מודעה דוגמת **ת/17** או **ת/17א'**), היא התקשרה ושוחחה עם אדם בשם אלכס אשר הבטיח לה הלוואה בגובה של 200,000-150,000 ₪ לרכישת רכב. בהוראתו של אלכס ובסיועו של אדם בשם איגור שנשלח על ידו היא פתחה שני חשבונות חדשים; האחד בבנק לאומי והשני בבנק הפועלים. לדבריה, אלכס התקשר ואמר לה שהפקיד סך 6,000 ₪ בחשבונה בבנק לאומי ואמר לה ללכת ולמשוך במזומן סכום של 5,800 ₪ ולהפקיד סכום זה בבנק הפועלים, כדי ליצור מצב שבו יש תנועה בחשבונות שלה, מה שייסייע לה, לדבריו, לקבל הלוואה מהבנקים. אלכס אמר לה כי בחור מטעמו ימתין לה בין הבנקים והנחה אותה לחבור אליו, כפי שאכן קרה. בדרך זו היא פגשה את ארקאדי קרז'נרמן (ע"ת 12 הודעה **ת/203**) אדם שאחר כך עוכב יחד עמה במשרדה של מנהלת בנק לאומי (לגבי מעכב השניים יש להפנות אל הודעתה של סיגלית קדם מנהלת סניף נצרת של בנק לאומי-**ת/213** וכן דו"ח פעולה **ת/99**).
ארקאדי קרז'נרמן (עת/12 עמ' 73 וכן הודעה **ת/203**) שלל קשר לפרשה או לאדם בשם אלכס וטען, כי נפגש עם אולגה באופן מקרי בבנק והחליט להסיע אותה לביתה מפני שמצאה חן בעיניו.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

22. **<u>ראיות קושרות את הנאשם לאישום</u>**

1. עיון ב-**ת/108** מלמד כי כשעה לפני העברת הכספים מחשבונו של לירן לוינסקי (בשעה 15:03) וכשעה לאחר מכן (בשעה 17:16) בוצעה חדירה לחשבון הנ"ל מכתובת I.P אחרת שמספרה 79.179.181.195.

2. תשובת בזק בינלאומי (**ת/157**) מלמדת כי מי שעשה שימוש בכתובת I.P זו בשעה הרלוונטית הוא לקוח בשם ארז אביגד ששם המשתמש שלו erezavidg. עוד עולה כי הגלישה בוצעה מקו ADSL של בזק בינלאומי וכי ה- calling num הוא 1049093.
אליבא בזק בינלאומי (**ת/168**) החיבור לאינטרנט בשעה הרלוונטית בוצע מקו ADSL של אלה פינטיסוב.

3. בהקשר ל-ת/108 הפנתה ב"כ התביעה את תשומת הלב לעדותו של אלי אירים, כמשתקף גם במסמך עצמו, כי בתאריך 25.10.07 הייתה חדירה גם לחשבונות נוספים של לקוחות בנק לאומי- חלקם אנשים ש"נעקצו" בפרשה (חנוך מילבאור, אנה גרודניצ'י ואוסמה כבהה) וחלקם כאלה שנעשו לגביהם ניסיונות חדירה בעבר שלא צלחו- <u>והיא עותרת להרשיע את הנאשם גם בגין חדירות נוספות אלה, הגם שלא אוזכרו בכתב האישום, וזאת בהתאם לסעיף 184 לחסד"פ.</u>

<u>אישום חמישי:</u>

23. ענייננו של אישום זה בשורה של כניסות או ניסיונות כניסה שביצע הנאשם לחשבונותיהם של 4 לקוחות שונים של **<u>בנק הפועלים</u>**, אינה רוקביצ'ין (הודעה **ת/204**), דב רבינוביץ' (**ת/216**), ליאורה ברסובסקי ומוטי כהן כמפורט בסע' 4 לאישום. כתב האישום ייחס לנאשם בגין מעשים אלה עבירות של חדירה לחומר מחשב לפי סע' 5 לחוק המחשבים, ניסיון לקבלת דבר במרמה, ניסיון גניבה ופגיעה בפרטיות.

ייאמר כבר עתה, כי בסיכומיה הסכימה ב"כ המאשימה שבהתייחס לאישום זה לא הובאו די ראיות להרשעת הנאשם בעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה וניסיון גניבה ויש לזכותו מביצוע עבירות אלה. עם זאת, ציינה ב"כ המאשימה, כי מן העדויות הוברר, כי בעת שהנאשם חדר לחשבונות האמורים הוא ביצע בהן פעילות נרחבת מזו שתוארה בכתב

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

האישום על ידי שנכנס למסכים ולשאילתות רבות ומגוונות- מה שמהווה פגיעה עמוקה יותר בפרטיות המתלוננים- והיא עותרת להרשיעו בהקשר זה בעובדות שהוכחו במהלך המשפט, בהתאם לסעיף 184 לחסד"פ.

24. העדות המרכזית בהתייחס לאישום זה היא עדותו של יואל שפנר, עובד מחלקת בקורת מערכות מידע בבנק הפועלים (עת/ 10 עמ' 60 ואילך, **ת/124א'**).
לדברי העד, בעקבות פניה של מפלג הונאה ת"א לבדוק כניסות חריגות לחשבונות הבנק, הוא ביצע בדיקה וזיהה, כי בשני מועדים, 25.10.07 ו- 31.10.07 התבצעו לחשבונות של לקוחות שונים כניסות בזמנים עוקבים מאותה כתובת I.P. מתוך שהניח שלקוחות שונים שלא ניתן לזהות ביניהם כל קשר, אינם גולשים מאותו מחשב ברצף האחד אחרי השני ועוד שבוע לאחר שבוע- הדבר בהחלט עורר חשד (ראה תדפיסים **ת/124, ת/125**, **ת/129** ו- **ת/30**).
העד הסביר, כי ב-ת/124 ניתן לזהות כניסות מוצלחות לאינטרנט של שלושה לקוחות שונים, כאשר קוד 10 משקף לעניין זה כניסה מוצלחת. ב-ת/125 ניתן לראות את הפעילות שבוצעה בחשבון לאחר הכניסה. ניתן לראות שהייתה כניסה למסך שמאפשר העברת כספים לצד ג', פעולה שמוגדרת בבנק בקוד 357. בדומה אפשר לראות גם בת/129 ובת/ 130. בהקשר זה הסביר העד, כי המשמעות של כניסה למסך העברת כספים אינה יכולה ללמד בהכרח כי נעשו ניסיונות העברה.

עוד ציין העד, כי המסמכים האמורים לעיל הם רק חלק מקובץ האקסל שהונפק על ידי הבנק באותם תאריכים. בגיליונות אחרים ניתן לזהות פעולות נוספות שבוצעו באותם חשבונות לאחר הכניסה אליהם, כגון: צפייה בחיוב כרטיסי אשראי, צפייה בשקים, כניסה למסך הזמנת שיקים. מעקב אחר פעולות עו"ש וכו' כמשתקף בתקליטור שהוגש כל ידי העד והוצג בבימ"ש (עמ' 62 לפרוטוקול) ומסוכם לשם הנוחות, בנספח א' לסיכומי התביעה.
<u>בהקשר זה עותרת ב"כ התביעה להרשיע את הנאשם בהתבסס על סעיף 184 לחסד"פ בעובדות שהוכחו לעיל בכל הנוגע להיקף הפגיעה בפרטיות.</u>

25. אין חולק, כי איש מבעלי החשבונות שנחדרו כמפורט לעיל לא ביצע את פעולת הכניסה ולא נתן הסכמתו לחדור לחשבונותיו.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

26. בהתייחס לכניסות שבוצעו בתאריך 25.10.07 הרי שאלה בוצעו מכתובת **I.P** 79.179.181.195 שהיא כתובת ה-**I.P** ששימשה גם לכניסה לחשבון של לירון לוינסקי באישום הרביעי, בסמיכות זמנים.
כל הראיות שהתגלו לגבי כתובת **I.P** זו בזמן הרלוונטי והדרך לשייכה לנאשם יפים גם למקרה הנוכחי.

27. ככל שהדבר מתייחס לכניסות שבוצעו בתאריך 31.10.07 הרי שאלה בוצעו מכתובת **I.P** 79.182.174.27 (ראה ת/124 ו- ת/125).
מסתבר, כי הלקוח שעשה שימוש בכתובת **I.P** זו בזמן הרלוונטי הוא "ארז אביגד", הגלישה בוצעה מקו **ADSL** של בזק בינלאומי וה-**calling num** היה 1049093 (ראה **ת/159**).
עוד עולה, כי בזמן הרלוונטי החיבור לאינטרנט בוצע מהמנוי של אלה פינטיסוב (ראה **ת/169** ו-**ת/170**).

אישום ששי:

28. באישום זה מואשם הנאשם בכניסות שלא כדין לחשבונות לקוחות בבנק לאומי כדלקמן:
בתאריך 5.11.07 לחשבונו של ולדלן יוסופוף. בתאריך 6.11.07לחשבונותיהם של עדה מוחמדז'אנוב וולדלן יוסיפוף וכן לחשבון הפיקטיבי שנפתח על ידי בנק לאומי כמתואר בדברי ניר נתיב לעיל, ששם המשתמש שהוענק לו היה fnrf7qf.

29. לגבי החדירה לחשבונו של ולדלן יוסופוף בתאריך 5.11.07 ניתן ללמוד מהודעתו של אלי אירים (ת/103 ה') שבה סיפר, כי בהמשך ליצירת החשבון הפיקטיבי (ראה גם דברי ניר נתיב סעיף 8.1 לעיל) וכניסה לחשבון זה ממחשבו הנגוע של אוסמה כבהה ביום 25.11.07 התברר כי כשעה לאחר מכן נעשה ניסיון לחדור לחשבון פיקטיבי זה מכתובת **I.P** שמספרה 79.182.10.14. מספר דקות לאחר מכן, מאותה כתובת **I.P**, חדרו גם לחשבונו של ולדלן יוסופוף ששם המשמש שלו j47etye (ראה תדפיסים **ת/110 מ.ז 1-2 7.11.07**).

30. דברים דומים מסר העד גם לגבי תאריך 6.11.07 בתארו את החדירות לחשבונותיהם של ולדלן יוסופוף ועדה מוחמדז'אנוב מכתובת **I.P** שמספרה 88.154.49.86 (ת/103ה'), אלא שבתאריך זה התקיימו שתי נסיבות נוספות: ראשית, מחשבו של אוסמה כבהה הובא לתחנת המשטרה והכניסה לחשבון הפיקטיבי ממחשב זה בוצעה במשטרה על ידי ניר נתיב, כאשר במקביל, התבצעה האזנה לנתב של הנאשם כמתואר בת/80 וכן בדברי משה

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

זילברשטיין בסעיף 8.2 לעיל. כעולה מדו"ח האזנת הסתר ת/80, הרי שכתובת ה-**I.P** ממנה בוצעו הכניסות לחשבונות הנ"ל זהה לכתובת ה-**I.P** אשר ממנה נצפו כניסות לחשבון הפיקטיבי במהלך האזנה לנתב בדירה בה התגורר הנאשם.

31. ולדלן יוסופוף ועדה מוחמדז'אנוב נחקרו במשטרה ומסרו כי הכניסות הנ"ל לא נעשו על ידיהם וכי הם אינם מכירים את הנאשם ולא התירו לו, או לאדם אחר, להיכנס לחשבונותיהם (ראה הודעות **ת/215** ו-**ת/217**).

32. <u>גרסת הנאשם בהתייחסות ספציפית לחדירות מיום 6.11.07:</u>

לדברי הנאשם, כפי שכבר פורט בסע' 4 להכרעת הדין, בתאריך זה, הייתה הפעם הראשונה שבה היה עד לפעילות חשודה מצדו של דייויד, עת ראה על מסך המחשב שלו אינפורמציה הקשורה לבנק לאומי והדבר החריד אותו.

<u>דיון ומסקנות:</u>

33. ככל שניתן לראות, ההגנה לא חלקה באשר לנתונים ולממצאים שהובאו מפי אנשי המחשוב בתיק זה- בין שהיו אלה חוקרי יחידת המחשב של המשטרה ובין אנשי אבטחת המידע של הבנקים- ולא ביקשה לסתור נתונים וממצאים אלה. מדובר אפוא בראיות שאין מקום להטיל בהם ספק.

34. מדברי עדי התביעה ומן המסמכים שהוגשו ניתן להסיק <u>שתי מסקנות ראשוניות ברורות</u>:
<u>האחת</u>, כי בוצעו חדירות שלא כדין לחשבונות הבנק של המתלוננים השונים כמפורט בכתב האישום, כאשר בחלק מן החדירות נגנבו מתוך החשבונות כספים שהועברו לחשבונות של צדדי ג', ובחלק מהמקרים, בוצעו חדירות שלא נלוותה אליהן פעולה של העברת כספים.
<u>השנייה</u>, כי באמצעות קו האינטרנט שהיה מותקן בדירה בה התגורר הנאשם בתקופה הרלוונטית ברח' לובלין 12 בלוד, בוצעו לחשבונות המתלוננים חדירות מן הסוג השני, דהיינו, בלא שלפעולה זו התלוותה משיכת כספים. חדירות אלה, ככל שהדבר מתייחס לאישומים 1-4 בוצעו בסמוך לפני שנגנבו הכספים מן החשבונות האמורים ולעיתים גם סמוך לאחריהן.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

35. אומר כבר עתה, כי לטעמי, לא ניתן בשום אופן לנתק בין החדירות שלוו בהוצאת כספים לבין החדירות שנועדו למטרות אחרות. הפרדה כזו היא מלאכותית, שכן האפשרות שכל אחד מסוגי החדירה בוצע על ידי גורמים שונים שאינם קשורים זה לזה, אינה מתקבלת על הדעת ואינה מתיישבת עם הנסיבות ועם השכל הישר.

חדירה שלא ברשות לחשבון בנק של אדם אינה מעשה פשוט ויומיומי שעשוי להתרחש אגב שיטוט מקרי באתרי האינטרנט. בהיות אתרי הבנקים מאובטחים בקפידה החדירה לחשבונו של אדם מצריכה לא רק כוונה מיוחדת אלא גם תכנון מוקדם, תחכום ומידע אודות נתוני הכניסה לחשבון. האפשרות שבאותו יום עצמו יחדרו שני אנשים שונים שאינם קשורים זה לזה לחשבונו של אותו לקוח בבנק, היא בעלת סיכוי אפסי. הדבר נכון שבעתיים, כאשר מדובר בטווח זמנים של שעה-שעתיים וכאשר התופעה חוזרת על עצמה אצל מספר לקוחות בתבנית פעולה זהה.
לא יכול להיות ספק אפוא, שכל החדירות שנעשו, תהיינה הפעולות או הפקודות שניתנו בחשבון אשר תהיינה, **בוצעו על ידי אותו אדם, או ע"י קבוצה שאנשיה היו מתואמים ביניהם ופעלו בצוותא חדא.**

אומנם אין אינדיקציה מלאה בהתייחס למרבית האישומים (למעט אישום חמש) מה הפעולות שנעשו בחשבונות בעת שבוצעה החדירה מן הסוג השני (שלא לוותה בהעברת כספים) ומה הייתה המטרה המדויקת של החדירה, אך אני מקבלת את עמדת עדי התביעה (גיא יוסף, אלי אירים) כי השכל הישר וניסיון החיים מחייבים את המסקנה כי מדובר אכן בפעולת בדיקה או התחקות אחר הנעשה בחשבונות, כדי לספק מודיעין טרם העברת הכספים. אחרי הכול הדעת נותנת, שחייבת להיות תכלית כלשהי שבשלה ייכנס אדם לחשבון בנק של זולתו. להבדיל מאתרי פדופילים-דוגמא שהובאה על ידי ב"כ הנאשם בסיכומיו- אין בעצם הצפייה בחשבון בנק עניין מרתק במיוחד.
במצב של כפירה גורפת, שבו לא ניתן הסבר אחר על ידי ההגנה שיוכל להאיר באור שונה את הסיבה שבגללה הייתה כניסה מקו האינטרנט של הנאשם לחשבונות הבנק של המתלוננים, יש לאמץ את ההסבר ההגיוני שהובא מפי של אנשי הבנק, שהוא תוצאה של ניסיונם בעבודה ושל ההיגיון הסביר.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

36. הנאשם, כפועל יוצא של קו הגנה שבחר לעצמו, פתח חזית מריבה מקסימאלית עם התביעה. מרגע שהנאשם כפר כפירה גורפת והרחיק עצמו מכול מעשה או פעולה בהקשר לחשבונות של מי המתלוננים, <u>הרי שדי אם תמצא ראיה לקשור אותו לאחד או יותר מן המעשים, כדי שהדבר יהווה ראיה למעורבותו במכלול הפעילות העבריינית, המהווה פרשה אחת.</u>

37. כאמור, ההגנה אינה חולקת על כך שבוצעו חדירות לחשבונותיהם של המתלוננים השונים, כאשר באישומים 1-4, גם נגנבו סכומי כסף שונים בדרך של פקודות העברה באמצעות האינטרנט.

האופן המדויק שבזכותו הצליחו העבריינים להשיג את הנתונים הרלוונטיים בכדי שתתאפשר החדירה לחשבונותיהם של המתלוננים לא הוברר עד תום (למעט במקרה אחד) אך נתון זה, כשלעצמו, אינו מעלה ואינו מוריד לצורך הכרעה בשאלות השנויות במחלוקת בתיק זה.

ב"כ הנאשם התעמת בסיכומיו (עמ' 3 סע' 15) עם הגרסה לפיה שיטת הפעולה שבה נקטו העבריינים הייתה על ידי החדרת "סוס טרויאני" למחשבי המתלוננים, בטענה שהדבר לא הוכח, למעט במקרה של אוסמה כבהה. לדידי, אין נפקה מינה לעניין זה, שהרי אין ויכוח שהמעשים בוצעו וסכומי הכסף נגנבו - תהייה הדרך אשר תהא.

עם זאת, אינדיקציה לאופן שבו בוצעו העבירות ניתן גם ניתן למצוא בעובדה שבמחשבו אוסמה כבהה אותר "סוס טרויאני" שבאמצעותו- בעת שאוסמה כבהה הקיש את הנתונים במחשבו כדי להיכנס לחשבון הבנק שלו- שודרה האינפורמציה אל כתובת שאותה בחרו העבריינים (ראה סעיף 8.3 לעיל). לא זו אף זו, יכולותיו וביצועיו של הסוס הטרויאני הנ"ל נבחנו בפועל במסגרת תרגיל החקירה שעשתה המשטרה בשיתוף הבנק, כפי שתואר קודם בהכרעת הדין. ככל שניתן לראות, זמן קצר לאחר שמתוך מחשבו של כבהה נכנסו השוטרים לחשבון הבנק הפיקטיבי ונתוני הכניסה שהקלידו במחשב שודרו החוצה על ידי הסוס הטרויאני, הייתה חדירה מקו האינטרנט של הנאשם אל חשבון הבנק הפיקטיבי. לא יכולה להיות דוגמה טובה מזאת, בזמן אמת, לגבי השיטה (או אחת השיטות), בה פעלו העבריינים.

העובדה שבמחשבי המתלוננים האחרים לא נמצא סוס טרויאני בעת שהפרשה נחקרה אינה מלמדת שלא היה כזה בזמן אמת, שכן, כעולה מדברי ניר נתיב, לא מן הנמנע שסוס טרויאני, אם אכן הוחדר למחשביהם, נמחק כעבור זמן על ידי תוכנת 'אנטי וירוס.' לא

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

למיותר לציין, כי הוברר שבמחשבו של אוסמה כבהה לא עודכנה תוכנת האנטי וירוס במשך 6 חודשים ולכן היא לא מילאה את יעודה (ראה הודעת אלי אירים ת/103ה').

כמובן, קיימת גם אפשרות שהעבריינים פעלו באמצעים אחרים, נוספים, כדי לברר את נתוני הכניסה לחשבונות השונים. למשל, יש להפנות בעניין זה אל דבריו של רם פרס לפיהם קיים ענף עבריינות בתחום המחשבים של אנשים שהתפקיד שלהם הוא להשיג סיסמאות ולמכור אותן לאחרים (עמ' 57 לפרוטוקול). לכן, לא בכדי, כתב האישום נוסח בנקודה זו באופן רחב, מבלי לקבוע מסמרות לגבי שיטת הפעולה בנקודה זו.

38. במענה לטענות הסנגור יצוין כבר עתה, כי ככל שהדבר מתייחס להעברת הכספים לחשבונות אחרים, איני מוצאת משמעות ראייתית לשאלה מה הייתה מידת מעורבותם ו/או אשמתם של אותם אנשים שלחשבונותיהם הועברו הכספים או שנטלו חלק בקבלת הכספים.

ב"כ הנאשם טען בסיכומיו, כי אי מיצוי החקירה עם אותם אנשים מהווה מחדל חקירתי שמנע את האפשרות להתחקות אחרי העבריינים "האמיתיים" בתיק זה. איני מקבלת את הדברים.

ספק בעיני עד כמה ניתן היה להציל מפיהם של אותם עדים אינפורמציה נוספת שתוביל לחשיפת דמויות נוספות בפרשה. מרביתם סיפרו שהם היו בקשר רק עם אדם בשם "אלכס" על רקע פנייה לקבלת הלוואה ואין כל אינדיקציה שהכירו מעורבים נוספים. מפיו של ניר נתיב הוברר, כי הניסיון להתחקות אחר "אלכס" הוביל למבוי סתום, כאשר מספר הטלפון שנמסר הסתבר להיות מספר טלפון באוקראינה.

גם אם נצא מתוך הנחה שאותם צדדי ג' (או חלק מהם) לא היו אנשים תמימים והיו מעורבים בדרך זו או אחרת בפרשה, איני רואה כיצד העמקת החקירה בעניינם יכלה לסייע להגנת הנאשם. לא יכול להיות ספק שאותם אנשים (כמי שהוצבו בחזית העבירה על ידי שימוש גלוי בחשבונות הבנקים שלהם) לא היו מראשי החבורה או מיוזמי ה"עוקץ". מדובר במי, שגם אם לא היו לגמרי תמימים, היו בתחתית ההיררכיה העבריינית ואולי אף מנוצלים לרעה. אין ראיה לכך שמי מהם הכיר את הנאשם ולכן, מן הסתם, לא יכלו לספק אינפורמציה רלוונטית לגבי חלקו או מידת מעורבותו. ברי לדעתי, שגם אם היה אפשר להעמיק חקר ולהשיג ראיות לאשמת מי מהם, לא היה בכך כדי להשליך על אשמתו של הנאשם.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

יוער בשלב זה, כי למרות שאותם עדים טענו כי אינם מכירים את הנאשם, הרי שבאופן מפתיע, שניים מהם מסרו כי הם מכירים את דוד דויטש, מי שהיה אמור לפקח על הנאשם בתנאי מעצר הבית. שנית, הנאשם בהודעתו במשטרה, עת נשאל לגבי אפשרות שהתעסק עם מתן הלוואות לצדדים שלישיים, קשר עצמו לפעילות כספית של מתן הלוואות מגורמים בינלאומיים, אך משום מה, סרב למסור שמות מעורבים תוך שהוא נתלה בטעמי חיסיון (**ת/3** עמ' 7 ש' 196 ואילך).

39. הראיות השונות מלמדות, שלא רק שניתן לקשור את קו ה-ADSL (האינטרנט) שבדירת הנאשם אל החדירות לחשבונות השונים, אלא ניתן לקשור את <u>הנאשם עצמו</u> לפעילות האמורה, כפי שיפורט להלן:

1. כפי שצוין כבר קודם, באמצעות האזנת סתר שבוצעה לנתב שבדירת הנאשם בתאריך 6.11.07 הוברר שה- Mac Address של המחשב שממנו התבצעה הכניסה לחשבון הבנק הוא ה-Mac Address של מחשב הנאשם. ברור, שאילו אדם אחר היה מתחבר לרשת האינטרנט של הנאשם ה- Mac Address שהיה נקלט היה של המחשב שבאמצעותו התחבר אותו אדם.

ב"כ הנאשם טען בנושא זה, שהיות שמדובר בראיה ישירה שמתייחסת <u>רק</u> לתאריך 6.11.07, אין בה כדי להעיד דבר לגבי שאר מעשי החדירה נשוא כתב האישום.
איני מקבלת טיעון זה. במצב שבו הנאשם שולל באופן גורף כי היה מעורב באיזו מן החדירות, העובדה שלגבי המקרה הנדון -שהוא המקרה היחיד שבו האזינה המשטרה לקו של הנאשם בזמן אמת ויכלה לקבל נתונים לגבי ה-Mac Address של המחשב ממנו יצאה הגלישה- נמצאה ראיה הקושרת את מחשבו של הנאשם לפעילות האסורה, יש כדי להוות ראיה שאינה מצטמצמת רק לאותו מועד, אלא משליכה על כלל המקרים.

אין סיבה לכאורה לעשות אבחנה בין הכניסה לחשבון הבנק בתאריך 6.11.07 לבין שאר החדירות שתוארו בכתב האישום. מדובר בפרשה אחת, דפוס הפעולה הוא זהה והחוטים מובילים אל קו האינטרנט של הנאשם בכל אחד מהמקרים. גרסת נאשם אינה מעלה סיבה או נימוק מדוע אותם נתונים שנחשפו בפני החוקרים בזכות האזנת הסתר ביום 6.11.07 לא יהיו רלוונטיים לגבי כל שאר החדירות שמאפייניהן ונסיבותיהן דומות. לא שוכנעתי מדוע, אם לגבי תאריך 6.11.07 הוברר שהגלישה

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

הייתה לא רק דרך קו האינטרנט של הנאשם אלא ממחשבו האישי ממש, יש להתייחס למקרה זה כחריג שאינו מעיד על הכלל. הדבר בוודאי נכון כאשר בבדיקת מחשבו של הנאשם נמצאו סימנים, קודים וסיסמאות של לקוחות בנק לאומי.

2. הוברר, כי לגבי החדירות שבוצעו מכתובת I.P שיצאה מדירת הנאשם, נעשה שימוש בשני שמות משתמש: erezavigd ו- Pvadim, שהם שונים משם המשתמש הקבוע של הנאשם (final2).

מן הראיות עולה בברור, כפי שפורט קודם ויוזכר להלן, כי ניתן לקשור את הנאשם, בדרך זו או אחרת, לכל אחד משמות משתמש אלה.

לגבי שם המשתמש erezavigd, הנאשם בעצמו קשר את עצמו לשם זה באומרו שהוא קיבל אותו מדייויד על מנת שיוכל לעשות בו שימוש לצורך גלישה באתרים זרים שאינם מאפשרים כניסה לישראלים (ראה סע' 11 לעיל).

גרסה זו, אשר יוצרת זיקה ברורה ולא מקרית בין הנאשם לבין שם המשתמש הנ"ל שוללת מניה וביה את האפשרות שאדם זר לנפשות הפועלות, חדר לקו האינטרנט של הנאשם מבחוץ. קשה להניח כי התרחש צירוף נסיבות כה פנטסטי לפיו אדם נוסף שאינו קשור לנאשם השתמש אף הוא בשם המשתמש הנ"ל .
לא זו אף זו, בעת שנבדק מחשבו של הנאשם לאחר תפיסתו, נמצאו בו, בדיסק הקשיח שלו, שיירים של המילה erezavigd (ראה סע' 8.2 לעיל).

עוד צריך לומר, כי בעת החדירה לחשבון הבנק ביום 6.11.07, כאשר הוברר שהגלישה הייתה ממחשבו האישי של הנאשם, שם המשתמש שבו השתמשו היה erezavigd. הנה כי כן, פעם נוספת נמצא קשר ישיר בין שם המשתמש הנ"ל לבין המחשב של הנאשם.

לגבי שם המשתמש **pvadim**, גם הפעם החוטים נקשרים אל הנאשם באופן ברור, שאינו יכול להיות מקרי, כמתואר בסעיף 14.4 להכרעת הדין.
הכוונה היא בראש ובראשונה לכיתוב **pvadim** במחברת האישית של הנאשם (**ת/5**) ושנית, לטלפון הנייד שנתפס בדירת הנאשם ואשר מספרו הוא המספר שנמסר על ידי הלקוח ודים פי לחברת בזק בעת פתיחת החשבון.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

הנאשם, טען בעדותו (ראה סע' 15 לעיל), כי הרישום ביומן וגם המחיקה בטוש נעשו על ידי דייויד. דייויד, לדידו, גם קשור ל-**sim card** של הטלפון של ודים פי.

ראשית, אליבא גרסה זו, קושר הנאשם את עצמו, באמצעות דייויד, לשם המשתמש **pvadim** ודוחק הצידה את האפשרות שאדם אלמוני, זר, התחבר אל קו האינטרנט מבחוץ, כפי שהוסבר קודם לגבי **erezavigd**.

אלא שהסבריו של הנאשם בהתייחס לחלקו של דייויד, לא רק שהם תמוהים כשלעצמם, כפי שעוד יורחב בהמשך, הם נוגדים את גרסתו במשטרה בהתייחס לשם המשתמש **pvadim**. בהודעתו מסר הנאשם תחילה, כי כל הרישומים במחברת נעשו בכתב ידו (**ת/3** עמ' 2 ש' 14-18). בהמשך, כאשר נשאל לגבי הכיתוב **pvadim** השיב, כי הוא רואה אותו לראשונה. הוא אף אמר שאינו נוהג למחוק דברים מהמחברת באמצעות טוש, אלא לתלוש את הדף מהמחברת. הוא הוסיף, שאולי מישהו אחר כתב את המילה במחברתו, אך באותה נשימה אמר שלא יכול להיות מישהו אחר עשה זאת (עמ' 34-40). שמו של דייויד לא הוזכר בשום צורה שהיא.

הנאשם אינו מתכחש לסתירות הנ"ל ומודה בצורה מפורשת כי שיקר בחקירתו במשטרה משום שלא רצה, לדבריו, לשתף פעולה עם חוקריו ולא רצה לחשוף את שמו של דייויד (עמ' 120 שלוש שורות מלמטה). **שקריו במשטרה, הם כשלעצמם, פוגעים מאוד במהימנותו ומטילים ספק באשר לאפשרות לסמוך על דבריו.**

ראוי לומר בהקשר זה, כי על רקע טענת הנאשם שהכיתוב **pvadim** לא נעשה בכתב ידו, הוא נשאל אם הוא מוכן למסור דוגמאות כתב יד. הנאשם התחמק בטענה שהוא צריך להיוועץ בעורך דין (ת/3 עמ' 2 ש' 43) ובסופו של יום לא מסר דוגמאות כתב יד. הסבריו בבית המשפט (עמ' 130 לפרוטוקול), כי דוגמאות כתב ידו לא ניתנו משום שאיש מאנשי החקירה לא חזר על הבקשה, לאו תשובה היא. היה זה אינטרס של הנאשם כי יוכח שהמילה **pvadim** לא נרשמה בכתב ידו למרות היותה רשומה במחברתו האישית (מה שיוצר חזקה עובדתית כי הוא מי שרשם אותה). לו סבר הנאשם שיש בבדיקת כתב היד כדי להועיל לו-היה מן הסתם עותר לכך שתתבצע.

גם הסבריו של הנאשם לגבי העובדה שנמצא ברשותו מספר הטלפון הנייד של ודים פי אינם משכנעים בלשון המעטה. גם בהנחה שהיה קיים אדם בשם דייויד, לא ברור מדוע כדי לקיים שיחת טלפון מבית הנאשם היה עליו לשים את ה- **sim card** שלו בטלפון של הנאשם (טלפון, שהוא בעצם, אליבא גרסת הנאשם, משותף לשניהם)?

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

אם לא די בכך, הרי שניתן לקשור בין שם המשתמש erezavigd לבין שם המשתמש pvadim. כפי שכבר צוין קודם (סע' 10.3 להכרעת הדין), חשבון הלקוח ודים פי שולם לחברת בזק בינלאומי באמצעות כרטיס האשראי של ארז אביגד, שהשימוש בו נעשה במרמה ושלא כדין. לא למיותר להזכיר בהקשר זה, כי בבדיקת מחשבו של הנאשם נמצאו תוכנות להעתקת פס מגנטי של כרטיסי אשראי.

עוד יש לומר: העובדה שבכל אימת שבוצעה גלישה באינטרנט של הנאשם למטרות ביצוע העבירות, נעשה שימוש בשם משתמש שונה משם המשתמש הקבוע של הנאשם, אינה מתיישבת הגיונית עם הטענה שאלמוני חדר לקו האינטרנט של הנאשם וגלש בו ללא ידיעת הנאשם. אדם זר אשר "מתלבש" על קו אינטרנט לא לו, הרי יכול לגלוש באין מפריע תחת שם המשתמש הקיים בלא שתהא דרך להתחקות אחריו. לשם מה עליו לשנות את שם המשתמש הקבוע של הקו? הדעת נותנת שדווקא לבעלים הרשום של הקו יש במצב כזה סיבה להסוות את זהותו ולשנות את שם המשתמש.

3. כעולה מעדותו של משה זילברשטיין (ראה סע' 8.2 לעיל), במחשב של הנאשם שנבדק לאחר תפיסתו, נמצאו שמות משתמש וסיסמאות של לקוחות בל"ל (**ראה מסמך מ.ז. 11** מתוך ת/82א).
מדובר בהוכחה נוספת שיש בה כדי לקשור את המחשב האישי של הנאשם אל הפעילות האסורה.

4. למרות שהנאשם ניסה להציג עצמו בחקירה כבעל ידע מוגבל וממוצע בתחום המחשבים (ראה **ת/2** עמ' 2 ש' 22 ו- ש' 35), המציאות מלמדת שהנאשם הוא בעל ידע נרחב, הרבה מעל למשתמש הביתי הרגיל. לא רק שהנאשם מגלה עניין רב במחשבים ועוסק שעות רבות בפיתוח הידע שלו, תוך מעורבות בפורומים רלוונטיים, כפי שהודה בעצמו, אלא שהוא מחזיק ברשותו תוכנות וטכנולוגיות שאינן רווחות ונפוצות בשימוש ביתי רגיל.
במצב כזה ניתן בהחלט לומר שלנאשם היה גם הידע לבצע את העבירות וגם היכולת וההזדמנות לעשות זאת.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

<u>להלן תיבחן גרסת הנאשם במענה לראיות התביעה אשר מסבכות אותו בביצוע העבירות:</u>

40. ראשית יודגש: במצב שבו הובאו ראיות לכך שחלק מתקשורת האינטרנט ששימשה לביצוע העבירות בתיק זה יצאה מהמחשב האישי של הנאשם ומקו האינטרנט בדירתו, <u>מתקיימת חזקה עובדתית כי הוא היה זה שביצע את המעשים</u>. על הנאשם מוטל הנטל לסתור את החזקה הנ"ל ולשכנע בדבר האפשרות שמישהו אחר ביצע את המעשים.

41. בטרם אתייחס לגרסה שאותה אימץ לעצמו הנאשם בבית המשפט בניסיון להסביר את הראיות האובייקטיביות שקשרו את מחשבו וקו האינטרנט שלו עבירות דכאן, יש לומר מספר מילים לגבי אמינותו של הנאשם וההתרשמות מעדותו:

נקל היה להתרשם, שאמירת האמת אינה נר לרגליו של הנאשם. לא רק שהנאשם לא היסס לשקר בחקירתו במשטרה, כפי שהודה בעצמו, גם תשובותיו בבית משפט היו תשובות נפתלות ומתחמקות אשר לא הצטיינו בכנות. שקריו המוכחים של הנאשם מהווים כמובן אינדיקציה לחוסר אמינותו ומשליכים על מידת האמון שניתן לרכוש לו.

גרסת הנאשם בכללותה ידעה שינויים וחוסר עקביות לאורך כל הדרך. סתירות רבות ניתן למצוא בדברי הנאשם הן מתוך השוואת הודעותיו השונות במשטרה, והן בהשוואה בינן לבין גרסתו בבית המשפט. תקצר היריעה מלהתייחס אל כל אחת מהסתירות או הפרכות ואדגיש רק את העיקריות והמהותיות שבהן.

כך למשל, בעת שהנאשם נעצר בתאריך 7.11.06 בדירה ברח' לובלין 12 בלוד ונשאל על ידי השוטרים לפשר מעשיו במקום ולאפשרות שהוא מפר תנאי מעצר בית, ענה הנאשם – תשובה שאין חולק בדבר אי אמיתותה- כי הגיע לדירה "רק אתמול" (ראה **ת/54** עמ' 2). גם בהמשך, בהודעות שנגבו ממנו במשטרה, לא היסס הנאשם לטעון, כי הוא שוהה בדירת חברתו "ברשות" בסרבו להסביר מה מקור הרשות (**ת/1** עמ' 2 ש' 10-14 וכן **ת/2** עמ' 1 ש' 5 ואילך).

רק בעדותו בבית המשפט-ביודעו שחברתו כבר התוודתה בחקירתה שהוא התגורר עמה כשלושה חודשים- לא ראה הנאשם מנוס מלאשר כי אכן שהה בדירה בלוד 3-4 חודשים, אך עדיין, גם העובדה שנתפס בקלקלתו, לא גרמה לו להחליט ולומר את האמת כולה, תוך לקיחת אחריות להפרה מודעת של מעצר הבית. הוא המשיך לנסות ולטעת את הרושם כי היה תם לב בהאמינו שהמשטרה מודעת למקום הימצאו. זאת עשה הנאשם

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

בהבינו, מן הסתם, שעצם העובדה שהתגורר בהיחבא, מבלי שאיש יידע על מקום הימצאו מהוה ראיה לחובתו ופוגעת בקו ההגנה שלו, כפי עוד יפורט בהמשך. משכך, בהבל פה הפך את דוד דויטש, הערב שמונה לפקח על מילוי תנאי מעצר הבית שלו למי שאחראי להפרת הצו. לפתע, בפי הנאשם הפך אותו ערב- אדם נעדר כל מעמד בהליך המשפטי- ל"אורים ותומים", לאוטוריטה שעל סמך דברו מקוימים צווי בית המשפט, בעוד שאת עצמו הציג הנאשם כאדם כנוע, ממלא הוראות, מי שסמך בעיניים עצומות על "המפקח" שלו ללא הרהור וערעור, בהאמינו שהלה "סידר הכול" עם המשטרה. העובדה שצו בית משפט שונה כביכול ללא כל דיון וללא מעורבות של עורך דינו, לא עוררו אצל הנאשם כל שאלה או תהייה, למרות שהעיד על עצמו כמי שכבר התנסה בעבר בחקירות ובמעצרים.

מדובר לטעמי בגרסה מופרכת שגובלת בזלזול באינטליגנציה של בית המשפט. היא דוגמה אחת מני רבות להתנהלותו הנפתלת של הנאשם.

לא זו אף זו, האפשרות שהנאשם האמין בתום לב שהוא פועל ברשות המשטרה בעת הוא מתגורר בלוד, נסתרת מיניה וביה בעצם בעובדה שהנאשם שיקר בחקירתו במשטרה בנקודה זו. אילו האמין בתום לב ש"הכול בסדר" והמשטרה מודעת למקום הימצאותו- מדוע נצרך לשקר לחוקריו ולא מסר מיד את ההסבר שסיפק לבית המשפט?

כמו כן, יש להפנות לעדותו של עד התביעה החוקר הפרטי עת/ 8 גולן פינחס עמ' 58 ואילך לפרוטוקול) לפיה, בעת שמוקם בתצפית על הבית ברח' לובלין 12 בלוד, הוא ראה את הנאשם מסתובב מחוץ לביתו בכל אחד מהימים בהם ישב בתצפית. התנהגות הנאשם על פי תיאורו של גולן פינחס, עת נראה מסתכל לצדדים ובוחן באופן חשדני את "העוקב", מלמדת אף היא שהוא בהחלט ידע שהוא פועל שלא כדין.

42. כאמור, אליבא גרסת הנאשם, גם אם אכן נעשה שימוש במחשבו ובקו האינטרנט האלחוטי בביתו כדי להיכנס לחשבונות המתלוננים, לא היה זה הוא שביצע את המעשים.

ככל שהדבר מתייחס לזהותו האפשרית של מבצע המעשה, הנאשם מסר גרסה מעורפלת ולא חד משמעית, כמי שמנסה להלך בין הטיפות. מצד אחד, הוא ביקש להשאיר פתוחה את האופציה שאדם זר התחבר מבחוץ לקו האינטרנט האלחוטי שלו, ומצד שני-בהבינו שהדבר לא יוכל לתת מענה לאירוע מיום 6.11.07 שאז אותרה תקשורת שהגיעה ממחשבו האישי- הוא הפנה אצבע מאשימה כלפי ידידו דייויד.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

יודגש בהקשר זה, כי הנאשם לא טען בשום צורה שקיימת אפשרות (ולו גם תיאורטית) כי מי מדרי הבית האחרים, דהיינו חברתו אלה או בנה הקטין, היו מעורבים במעשה.

דא עקא, ששתי האופציות שהציב הנאשם אינן יכולות לדור בכפיפה אחת. או שאדם זר התחבר מבחוץ לקו האינטרנט של הנאשם, או שהיה זה דייויד שביצע את העבירות. הרי לא יעלה על הדעת ששני אנשים שונים, שאינם קשורים זה בזה, התחברו לצורך אותה מטרה עבריינית לרשת האינטרנט של הנאשם.
אם נכונים דברי הנאשם כי בתאריך 6.11.07 הוא ראה את דייויד מבצע פעילות אסורה במחשב שלו ואם נכונים דבריו כי דייויד גם נכרך לשמות המשתמש erezavigd ו- pvadim, הרי שנאמן לטיעוניו, עליו להצביע בגלוי על דייויד כעל מי שאחראי לביצוע המעשים (ואין זה משנה לצורך העניין אם דייויד התחבר מתוך ביתו או מבחוץ) ולזנוח את האפשרות שאדם זר התחבר לקו האינטרנט שלו. העובדה שהנאשם נותר מעורפל בניסיון לשמר את כל האופציות ולאפשר לעצמו מרווח טיעון ותמרון רחבים בהתאם לעניין, דווקא פוגמת בטיעוניו ומלמדת שאין להתייחס ברצינות לאף אחת מן האופציות.

43. ככל שהדבר מתייחס לאופציה הראשונה, יש להפנות לנימוקים שפורטו בסעיף 38.2 להכרעת הדין לפיהם האפשרות שאדם זר שאינו מוכר לנאשם "התלבש" על קו האינטרנט שלו אינה מתיישבת עם הנתונים האובייקטיביים שהתגלו בתיק זה ואין בה כדי להסביר את הראיות הקושרות את מחשבו האישי של הנאשם לפעילות זו.

כמו כן, ראוי להפנות אל עדותו של ניר נתיב לפיה בתקופה שבה הייתה האזנת סתר על קו האינטרנט של הנאשם, דהיינו בין התאריכים 4.11.07 ל- 6.11.07 ניתן לשלול באופן ברור וחד משמעי כניסה של מחשב אחר דרך הראוטר של הנאשם (ראה עמ' 22 לפרוטוקול).

לא זו אף זו, יש להפנות אל עדותו של ניר נתיב, כמפורט בסע' 7.1 להכרעת הדין לפיה ההתחברות לרשת האלחוטית של הנאשם היא בעייתית ביותר לאור העובדה שהנאשם מיקם את המחשבים בדירה בחדר הממ"ד, מה שיצר טווח קליטה מצומצם ביותר אשר חייב התמקמות ממש מתחת לחלון דירתו כדי להתחבר לרשת האינטרנט שלו. הדבר הופך את האופציה לתיאורטית ורחוקה עוד יותר.

44. <u>אשר לאופציה השנייה</u>:

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

1. "דייויד" היא דמות ערטילאית במסכת העובדתית שבפנינו, דמות שצצה במלוא עוצמתה רק בעדותו של הנאשם בבית המשפט ולא נמצאים לקיומה כל תימוכין אובייקטיביים.

מדובר באדם שאליבא גרסת הנאשם שהה רבות בדירתו בתקופה הרלוונטית, בתדירות כמעט יומיומית, ובכל זאת לא הובאה כל עדות מפי אדם אחר שיכול היה לאשר את קיומו ונוכחותו. כך למשל, למרות שהנאשם טען כי הוא כמעט בטוח שאלה חברתו ראתה את דייויד (ראה עמ' 117) לפרוטוקול, לא הובאה אלה לעדות כדי לתמוך בטענת הנאשם.
גם אם נניח לצורך העניין שאלה לא פגשה בדייויד, היא לבטח שמעה את שמו. אם נכונים דברי הנאשם לפיהם הוא ודייויד בילו יחד שעות ארוכות, כמעט מידי יום, לא מתקבל על הדעת שחברתו לחיים של הנאשם, אשר הדירה ברח' לובלין היא דירתה, לא שמעה אודותיו ולא יכלה לחזק את דברי הנאשם בנקודה זו. הימנעות הנאשם מלהביא את אלה לעדות בהחלט אומרת דרשני.

הנאשם טען, כי הוא ודייויד הקימו פורום בשם linkss אשר קיבל אפילו כספים מהאתר "גוגל". הנאשם טען, שיוכל להשיג ראיות לביסוס טענתו (עמ' 126 לפרוטוקול), והנה, עד סופו של ההליך, הנאשם לא הביא שמץ ראיה לנכונות דבריו אלה.

לא זו אף זו, בין התאריכים 4.11.07 ל-7.11.07 הייתה ממוקמת תצפית על דירת הנאשם, ובכל זאת, לאורך כל אותם ימים – לרבות לא ביום 6.11.07, שאז אליבא דברי הנאשם, דייויד היה מי שביצע את החדירה לבנק- לא נצפה אדם זר כלשהו שנכנס ויוצא את דירת הנאשם.

האמור לעיל מטיל צל כבד על פני גרסת הנאשם ונותן בסיס למחשבה שלא קיים אדם כזה כלל ועיקר.

2. גם לאחר שהנאשם החליט לחשוף את דייויד במסגרת עדותו בבית המשפט, הוא לא סיפק כל פרט רלוונטי אודותיו. לא שמענו מפי הנאשם מה שם משפחתו של דייויד, היכן התגורר בעת שהותו בארץ (כלומר מי הם אותם קרובים שאצלם שהה), מה

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

עיסוקו, מה מספר הטלפון שלו וכיוצא באלה נתונים רלוונטיים שעשויים היו אולי להפיח רוח חיים באותה דמות וירטואלית.
לאור גרסת הנאשם שהיה לו קשר הדוק ויומיומי עם דייויד, שפתח עמו אתר משותף ואף התכוון לעשות עמו עסק משותף, קשה להאמין שהוא לא ידע אודותיו דבר למעט שמו הפרטי וכינויו בצ'אט ("סקורפיון").
העובדה שהנאשם לא שיתף אותנו בפרטיו של אותו דייויד מחייבים אחת משתי מסקנות: **או שלא קיים אדם כזה, או שהנאשם לא היה באמת מעוניין בחשיפתו מתוך הערכה שמה שיתגלה לא יועיל להגנתו.**

בהקשר זה קשה שלא להרים גבה לנוכח דברי הנאשם (עמ' 122, שורה ששית מלמעלה), כי אילו בימ"ש יאות לאפשר לו גישה לטלפון הסלולארי שלו שתפוס במשטרה הוא מוכן לנסות ליצור קשר עם אותו דייויד והוא אפילו מוכן לסייע למשטרה לאתרו. מדובר באמירה שמן השפה ולחוץ, שכן זה לראשונה באותו מועד עלה שלנאשם יש קושי בהשגת מספר הטלפון של דייויד, הנאשם מעולם לא עתר בפני בית משפט לקבל את הטלפון הסלולארי שלו ולא עשה ולו גם צעד קטן בניסיון לאתר את אותו דייויד.

3. קשה שלא לתמוה מדוע הנאשם בחר להזכיר את דייויד ואת חלקו בפרשה לראשונה בבית המשפט, בעוד במשטרה, לא סיפק כל הסבר למסמכים ולראיות האובייקטיביות שסיבכו אותו בעבירות.

למרות שבחקירה הוטחו בפני הנאשם באופן ישיר וברור החשדות המיוחסים לו והוצגו לו המסמכים הרלוונטיים המסבכים אותו במעורבות למקרה, בחר הנאשם בהכחשה גורפת. הוא טען כי לא היה לו קשר לשמות המשתמש erezavigd- ו pvadim ואף התכחש לקבצים ומסמכים מפלילים במחשב שלו. הגרסה שמסר בבית המשפט בהקשר למעורבותו של דייויד, לרבות עבודתם המשותפת והידע שצבר בזכותו בתוכנות שונות ומגוונות שנמצאו במחשב שלו-לא נמסרה במשטרה.

במענה לשאלה מדוע לא מסר את הגרסה הנוכחית במשטרה השיב הנאשם, כי באופן עקרוני אין לו אמון במשטרה. הנאשם אומנם לא העלה טענה ספציפית כנגד מי מחוקריו ולא טען כי נהגו עמו שלא כהלכה בחקירה, אלא שלהשקפתו, מאחר שמטרתה של המשטרה היא רק להכשיל את האדם, הרי שניתן היה להניח שהשוטרים יעוותו את דבריו ויסבכו אותו על לא עוול בכפו.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

על פניו מדובר בגרסה תמוהה. יש לדחות כבלתי סבירה את האפשרות שהנאשם נמנע מלמסור במשטרה גרסת אמת שיכולה הייתה לנקותו מאשמה ולהביא לשחרורו ממעצר ארוך רק בגלל חוסר האמון העקרוני שלו במשטרה. הדברים משוללי היגיון בעיני ונעדרים כל רציונאליות.

שנית, נקל לראות שהנאשם לא מילא פיו מים בחקירה ולא שמר על זכות השתיקה, כמתחייב מפילוסופיית החיים שלו. הנאשם ענה באופן ענייני לחלק מהשאלות ולא אחת אף הרחיב ופרט. הנאשם אפילו לא היסס לשקר בחקירה, כפי שהודה בעצמו, כאשר סבר שהדבר ישרת את מטרתו. לא זו אף זו, הנאשם התייחס בחקירה לאדם בשם דייויד כאשר נשאל האם ביצע התקשרויות טלפוניות באינטרנט באמצעות voip, זאת, לאחר שבדיקת תוצרי האזנת הסתר העלו כי בוצעו שיחות למספר טלפון מסוים של מנוי בשם **David Yaysed** (ראה **ת/36**). הנאשם טען אז, כי מדובר בידיד שהכיר בצ'אט באינטרנט וכי פרט לשמו הפרטי אינו ידוע עליו דבר (**ת/3** עמ' 7 ש' 187-189). הנאשם בשום אופן לא ציין או אפילו רמז שאותו דייויד קשור לכאורה לעוד מעשים רבים ונוספים שאותם ייחס לו לראשונה בעדותו בבית המשפט- והדבר אומר בהחלט דרשני.

(בהערת אגב ייאמר, כי מבדיקה הוברר שלא קיים בכלל אדם בשם דויד יאסיד (ראה עדות ניר נתיב עמ' 25 לפרוטוקול). ניר נתיב אפילו הפנה את תשומת הלב לדמיון שבשם שם זה לשם הרשת של הנאשם- **AYSD**).

ההיגיון אומר, שדווקא במצב שבו הנאשם טוען כי ידועה לו זהות האדם שביצע לכאורה את המעשים, יהיה לו אינטרס מובהק לשתף את חוקריו על מנת שניתן יהיה לאתר את אותו אדם ולאמת את גרסתו, כאשר מנגד, קשה לראות כיצד יכול גילוי זה –בהנחה שהנאשם הוא תם לב- להיות לרועץ לנאשם או להוות כלי שרת בידי חוקריו להזיק לו.

גם אם נניח, שאולי, הנאשם נמנע מלחשוף את דייויד מחמת שלא רצה להפלילו, די אם היה מוסר במשטרה את הגרסה שמסר בבית המשפט, שהרי בין כך ובין כך גם כיום לא מסר הנאשם ולו פרט אחד שבזכותו ניתן לאתר או לעלות על עקבותיו של אותו דייויד.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

4. מסקנה מכל האמור לעיל היא, כי לא אוכל להתייחס ברצינות לגרסת הנאשם בהקשר לדייויד ומעורבותו. לא רק שמדובר בגרסה כבושה, שלא ניתן על ידי הנאשם הסבר סביר והגיוני לכבישתה, אלא שמדובר בגרסה בעלמא שאין לה כל תימוכין או ביסוס ראייתי.

5. אומר יותר מזה: גם אם נלך לשיטתו של הנאשם ונניח לטובתו שקיים אדם בשם דייויד ואותו אדם הוא שביצע את החדירות לבנק –לא יתכן לדעתי שהוא פעל ועשה כאמור שלא בידיעתו של הנאשם וללא שיתוף פעולה עמו. אין זאת אלא ששניהם היו שותפים ופעלו בצוותא חדא.
ראשית, לא שמעתי מפי הנאשם סיבה שבגללה דייויד- שהנאשם בעצמו העיד עליו שהיה ידידו ושותפו- יפעל מאחורי גבו של הנאשם וישתמש לרעה בקו האינטרנט שלו. אחרי הכול, דייויד לא היה מוגבל בתנועותיו (בדומה לנאשם שהיה פורמאלית במעצר בית), הוא יכול היה, באותו אופן ובאותה שיטה שהנאשם מייחס לו, להתחבר לכל קו אינטרנט אלחוטי אחר או לפעול מאינטרנט ציבורי וכל זאת ללא סיכון עצמי ומבלי לסבך את הנאשם.

שנית, מן הראיות עולה, כי מקו האינטרנט של הנאשם בוצעו חדירות רבות מאוד, אפילו מעבר למה שפורט בכתב האישום כאשר חלק מהחדירות היו מלוות בפעולות רבות בחשבון כגון: צפייה בחיוב כרטיסי אשראי, צפייה בשקים, כניסה למסך הזמנת שיקים ועוד. מדובר בפעילות שעל פניו גוזלת זמן ואינה נעשית כהרף עין. האפשרות שדייויד עשה כאמור בנוכחות הנאשם בעת ששניהם עבדו יחד, וזאת מבלי שהנאשם שם לב לכך- אינה סבירה בעיני. יותר מכך-לא סביר שדייויד יבצע עבירות פליליות בנוכחות הנאשם ממחשבו של הנאשם , תוך נטילת סיכון שהנאשם יעלה על עקבותיו.
בהקשר זה, אם תעלה הטענה שאולי דייויד התחבר לקו האינטרנט של הנאשם מבחוץ שלא בנוכחות הנאשם, הרי שאפשרות זו נסתרת מעצם העובדה שמחשבו של הנאשם נכרך בעצמו לביצוע העבירות כפי שפורט קודם. לא זו אף זו, אפשרות זו אינה מתיישבת עם דברי הנאשם לפיהם בתאריך 6.11.07 הוא היה עד לכאורה למעשיו של דייויד שבוצעו מתוך דירתו. אם דייויד היה מסוגל להתחבר לקו של הנאשם מבחוץ- כפי שעשה על פי הנטען במקרים הקודמים- מדוע שדווקא בתאריך 6.11.07 יפעל מתוך דירת הנאשם ומהמחשב של הנאשם?

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

הנאשם העלה בחצי פה ובאופן תיאורטי את האפשרות שהתחברו לרשת שלו מחוץ לדירתו באמצעות תוכנת VNC שמאפשרת השתלטות מבחוץ על המחשב תוך עשיית פעולות במחשב, מה שעשוי להסביר את הקבצים שהתגלו במחשבו (אה עמ' 146 לפרוטוקול). דא עקא, שהנאשם הודה בעצמו שעל מנת להשתלט על מחשב של אחר באמצעות תוכנת VNC יש צורך בקבלת אישור של האחר להשתלטות (ראה עמ' 145-146 לפרוטוקול). נמצאנו למדים אפוא שגם אפשרות זו אינה רלוונטית כדי להסביר את הבעייתיות בייחוס המעשים לדייויד.

45. אחת מהטענות שנשמעו מפי הנאשם הייתה שלא הגיוני לייחס לו את ביצוע העבירות, שכן אילו היה מבצע אותן, היה דואג לטשטש את עקבותיו. לדבריו, לא רק שהוא לא היה מעלה בדעתו לחדור לחשבונות הבנק מקו האינטרנט שבדירתו, אלא שאם היה עושה כן- היה משנה את כתובת ה- **I.P** באמצעות תוכנה שהייתה ברשותו, מה שהיה מונע כל אפשרות לעלות על עקבותיו.

על כך יש להשיב: ראשית, מידי יום עומדים לדין נאשמים שלא השכילו לטשטש את עקבותיהם ונתפסו בקלקלתם. עצם העובדה שנאשם יכול היה, אולי, להפעיל אמצעי זהירות נוספים או לנהוג ביתר תבונה ולא עשה כן- אינה ראיה לכך שלא ביצע את העבירות.

בכל מקרה, ככל שניתן להיווכח בעניינו, הנאשם נקט גם נקט בדי והותר אמצעי זהירות תוך שהוא מסווה היטב את פעולותיו ומנצל כדבעי את הסיטואציה המיוחדת בה היה נתון.

אין ויכוח שאיש מהגורמים המוסמכים או הרשויות הנוגעות בדבר לא ידע על כך שהנאשם שוהה בדירה ברח' לובלין 12 בלוד. מדובר בכתובת שלנאשם לא היה קשר פורמאלי אליה וגם לא ניתן היה לקשור אותו אליה ראייתית. הנאשם בהחלט יכול היה לצאת מתוך הנחה שלא ניתן יהיה לקשור בינו לבין קו האינטרנט שבדירה הנ"ל. לא זו אף זו, היותו נתון מכוח צו בימ"ש בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא במגדל העמק, הייתה בבחינת אליבי מושלם עבורו.

ה"עוקץ" בתיק זה בוצע בתחכום רב, תוך נקיטת אמצעי טשטוש והסוואה יעילים, עד כדי כך, שגם כיום, פרט לנאשם, לא הצליחו החוקרים להתחקות אחר איש מאנשי החבורה. ראינו שנעשה שימוש בשרתי אינטרנט בחו"ל, במספרי טלפון שהובילו לחו"ל וכן

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

בחשבונות בנק של צדדי ג' אשר לא רק שלא הכירו איש מראשי החבורה, הם היו בעצמם קורבן להונאה. משכך, מן הסתם, הנחת המוצא ההגיונית של הנאשם ושותפיו הייתה שלא בנקל ניתן יהיה לעלות על עקבותיהם.

אם לא די בכך, הרי שהנאשם אומנם חדר לחשבונות הבנק מקו האינטרנט שבדירתו, אבל דאג שאת משיכות הכספים לא יעשו מדירתו. הנאשם יצר בכך מחסום נוסף מפני האפשרות שיעלו על עקבותיו, מתוך שהניח כנראה, שאם תתבצע חקירה, תיבדקנה רק כתובות ה- **I.P** של הגלישה שבה הועברו כספים. לנאשם היה בסיס להעריך, שלא יעלה על דעת החוקרים לבדוק כתובות **I.P** של חדירות אחרות בטווח זמנים של שעתיים, או שסבר, שבכל מקרה לא ניתן היה לקשור בין החדירות שבהן הועברו כספים אל החדירות האחרות שבוצעו מהאינטרנט שלו.

בהקשר זה ראוי להפנות לדבריו של ניר נתיב במענה לשאלה ספציפית שנשאל על ידי הסנגור (עמ' 23 לפרוטוקול):

"ש. ונראה לך הגיוני שאם הנאשם רוצה לבצע את העבירה הוא יבצע את זה מ-I.P שרשום על שמו?

ת. זה מאוד לא הגיוני ולכן ה-I.P הוביל למקומות אחרים ע"י חשבונות אחרים. ה-I.P לא הוביל אותנו לדירתו של הנאשם. רק בדיקה יותר מעמיקה עם ה- caller I.D הובילה אותנו לדירת הנאשם".

עיננו הרואות אפוא, שה-**I.P** לא הוביל ישירות לנאשם אלא לשמות משתמש שאינם שייכים לנאשם, ולכן, הנאשם אולי לא חש הכרח לשנות את ה-**I.P**.

עוד יש לזכור, כי פעולות החדירה הראשונות לחשבונו של אוסמה כבהה היו עוד בחודש יולי 2007 כאשר לאחריהן, לאורך מספר חודשים, לא הייתה כל חקירה ובדיקה.
במצב כזה, לא מן הנמנע שהנאשם חש בטחון, נהג בשאננות ולא הפעיל אמצעי הסוואה ואבטחה נוספים על אלה שכבר היו בשימושו.

מנגד, אם תישאל השאלה מדוע בכל זאת פעל הנאשם מדירתו ולא מקו אינטרנט זר- ניתן גם לכך למצוא תשובה הגיונית. פעולות הבדיקה המעקב והגישוש בחשבונות השונים בטרם העברת הכספים, גוזלות מדרך הטבע זמן. לא רק שלא נוח לבצע פעולות כאלה מאינטרנט ציבורי אלא שהנאשם, אשר הימצאותו בלוד הייתה בניגוד לצו בית המשפט,

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

והוא גם היה נתון במעצר בית, היה בכל זאת צריך להיזהר מלהימצא בתדירות גבוהה ולפרקי זמן ארוכים מידי במקומות ציבוריים מסוג זה. הנאשם גם העיד שלא היו בתי קפה בשכונתו (עמ' 114) ולכן, מן הסתם, גם לא היה אינטרנט קפה בסמוך לדירתו. לדידו של הנאשם הפעילות מן הבית הייתה נוחה הרבה יותר, וכנראה שהיא לא נראתה לו מסוכנת מידי.

46. ההגנה העלתה טענה נוספת ולפיה בהנחה שהנאשם פעל כחלק מחבורה שביצעה את העבירות, כיצד זה שלא נמצאה כל ראיה לקשר בין הנאשם לבין אחרים לרבות, לא ל-"אלכס" או לאותם אנשים שלחשבונותיהם הופקדו הכספים.

אכן, המציאות מלמדת שבחיפוש במחשבו של הנאשם לא נמצא רמז לתקשורת בין הנאשם לבין אותם גורמים שביצעו לכאורה את משיכות הכספים מחשבונות המתלוננים. אלא שהעדר תיעוד או אסמכתא כאמור אין בהם כדי להעיד שקשר כזה לא התקיים. כך למשל, אין ויכוח שבמחשבו של הנאשם לא נמצא זכר לתוכנת סוס טרויאני ובכל זאת, כאשר בוצע התרגיל המשטרתי והחוקרים נכנסו לחשבון הבנק הפיקטיבי ממחשבו של אוסמה כבהה, הוברר שזמן לא ארוך לאחר מכן הייתה חדירה לאותו חשבון מקו האינטרנט של הנאשם. יש להסיק מכך שהיה אמצעי תקשורת בין הנאשם לבין אחר או אחרים שהעבירו לו את האינפורמציה הרלוונטית, ובכל זאת לא נמצא תיעוד או זכר לקשר זה.

בעניין זה יש להפנות לעדותו של ארתור וסרשטיין שבה הוא מסביר, שלמרות שהוברר שהנאשם השתמש בתוכנת VOIP כדי לבצע שיחות באמצעות האינטרנט, לא ניתן היה לקבל מידע על השיחות שבוצעו וגם לא ניתן היה לבדוק אותן (עמ' 35 לפרוטוקול). מכאן יש להסיק, שהעובדה שלא נמצא תיעוד המחשב לשיחות -אין פירושה שלא התקיים קשר או שלא היה מנגנון תקשורת.

הסבר אפשרי אחד יכול להיות שהקשר לא התבצע דרך האינטרנט אלא בדרך אחרת. בעניין זה יש לזכור, שהנאשם חרף היותו אמור להימצא בבית בכל זאת לא נרתע להסתובב מחוץ לביתו. יש להפנות לעדותו של עד התביעה החוקר הפרטי גולן פינחס (עת/ 8 עמ' 58 ואילך) לפיה, בעת שמוקם בתצפית על הבית ברח' לובלין 12 בלוד, הוא ראה את הנאשם מסתובב מחוץ לביתו בכל אחד מהימים בהם ישב בתצפית. שנית, יש להפנות אל דברי עד ההגנה מר יחיאל רוזנברג (עמ' 140 לפרוטוקול) שם אישר, שהנאשם עבד

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

בשירותו עד ממש לפני מעצרו עובר לחודש נובמבר והועסק אצלו בשירותי מסירת כתבי בית דין והוצל"פ.

הסבר אחר טמון בתוכנת Track Eraser שנמצאה במחשב הנאשם. הנאשם הודה בעצמו כי הפעיל במחשב שלו באופן קבוע ויומיומי תוכנת Track Eraser שהיא תוכנת מחיקת עקבות ומטרתה להבטיח את הפרטיות של המשתמש ולמחוק את כל היסטוריית הגלישה שלו. משכך, יש בסיס איתן להניח שהאינפורמציה נמחקה מהמחשב.
אינדיקציה לאפשרות אחרונה זו ניתן למצוא בעצם העובדה, שלמרות שהנאשם הודה כי ביצע אינסוף התקשרויות עם גורמים שונים, לרבות עם דייויד וכן סיפר בהודעתו שהוא מתקשר באמצעות מסנג'ר ICQ ועוד, לא נמצא במחשב שלו כל רמז או אסמכתא להתקשרויות אלה. במענה לשאלת התובעת בעניין זה השיב הנאשם כי תיעוד זה קיים גם קיים במחשב אך החוקרים לא ידעו למצוא אותו (עמ' 147-149 לפרוטוקול). אם כך-לא ברור מדוע הנאשם, אשר כל החומר הועמד לעיונו, לרבות הדיסק הקשיח של המחשב, לא טרח למצוא את התיעוד הנ"ל, בין בעצמו בין באמצעות מומחה מטעמו.

עוד צריך לומר לעניין ההכרות או הקשר של הנאשם עם מעורבים נוספים בפרשה: בהודעתו במשטרה נשאל הנאשם אם הוא בקשר עם גורם בינלאומי בשם אלכס לצורך הלוואות בחו"ל והוא השיב: "לא זוכר אם אני מכיר את אלכס" (**ת/3** עמ' 7 ש' 209-210). תשובה מעורפלת ומתחמקת זו לא רק שהיא סותרת תשובה אחרת שלו בשאלה זהה (**ת/2** ש' 77-78), אלא שאין בה הכחשה מפורשת והיא בהחלט אומרת דרשני.
כמו כן, תשובותיו של הנאשם בקשר לספר הטלפונים שלו (**ת/3**) מחזקות את המסקנה בדבר אמצעי תקשורת וקשרים שלו עם גורמים רלוונטיים. כך למשל, כאשר נשאל הנאשם בחקירה נגדית לפשר הרישום **בת/3 ד'** "בלגיה קייב" ולצידם מספר טלפון מסוים טען הנאשם, כי מדובר במספר של מכשיר טלפון המצוי בשימושו כאשר הוא נוסע חדשות לבקרים לרוסיה (עמ' 136 לפרוטוקול). מכשיר טלפון זה, שלא נתפס על ידי המשטרה, אולי יכול להסביר התקשרויות שונות שלא ניתן היה להתחקות אחריהן.
הנאשם גם נשאל לגבי הרישום "ויקטור" **בת/3ב'**, כאשר התובעת מרמזת בשאלתה לאפשרות שהכוונה היא לויקטור זלצמן, (אדם שמעורבותו בקשר להלוואות עולה מחומר הראיות והובהר שהוא נמצא בחו"ל-ראה **ת/20**). תשובת הנאשם באומרו שהכוונה היא לחברה שלו בשם "ויקטוריה" שהוא לא היה מעוניין שבת זוגו תדע על קיומה, היא עד כדי כך בלתי מעוררת אמון, עד שנוצר הרושם ההפוך -שלנאשם היה גם היה מה להסתיר.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

הפן המשפטי:

48. המחלוקת בין הצדדים היא עובדתית בעיקרה. ב"כ הנאשם לא העלה טענות משפטיות המתייחסות לחלותן או פרשנותן של העבירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום, ועם זאת, אתייחס למספר היבטים בקצרה:

כפי שפורט ונותח לעיל, יש ראיות לקבוע כי הנאשם התחבר באמצעות האינטרנט לחשבונות של לקוחות בנק לאומי ובנק הפועלים ללא הסכמתם. חדירות אלה בוצעו, כפי שכבר הוסבר קודם כחלק מהחבירה העבריינית שנועדה להוצאת כספים במרמה מחשבונות הבנק.

סעיפים 4 ו-5 לחוק המחשבים תשנ"ה-1995 קובעים:

4. החודר שלא כדין לחומר מחשב הנמצא במחשב, דינו — מאסר שלוש שנים;
לענין זה, "חדירה לחומר מחשב" — חדירה באמצעות התקשרות או התחברות עם מחשב, או על ידי הפעלתו, אך למעט חדירה לחומר מחשב שהיא האזנה לפי חוק האזנת סתר, תשל"ט–1979.

5. העושה מעשה האסור לפי סעיף 4 כדי לעבור עבירה על פי כל דין, למעט על פי חוק זה, דינו — מאסר חמש שנים.

מעשיו של הנאשם מהווים אפוא על פי סע' 4 לחוק המחשבים חדירה לחומר מחשב שלא כדין, וזאת, בנסיבות סעיף 5 ,דהיינו לצורך ביצוע עבירה.

49. בהקשר לסעיפי חוק הגנת הפרטיות, ב"כ המאשימה הסבירה בסיכומיה, כי מחמת טעות, הושמט מכתב האישום אזכורו של סעיף 5 לחוק, הוא הסעיף הקובע את העבירה של 'פגיעה בפרטיות' ואוזכרו רק החלופות השונות של סעיף 2 המגדיר את הפגיעה. בשל השלב המתקדם בו התגלתה הטעות ומאחר שלנאשם ממלא ניתנה למעשה מלוא ההזדמנות להתגונן מפני העבירות לפי חוק הגנת הפרטיות שאוזכרו כאמור בכתב האישום, היא עתרה לעשות שימוש בסמכות בית משפט לפי סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי ולהרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות ככל שיוכח שבמעשיו הוא גרם לפגיעה בפרטיות. ב"כ הנאשם לא הביע התנגדות או הסתייגות מהבקשה.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

במקרה שלנו, בעקבות החדירה לחשבונות הבנק , הפגיעה בפרטיות המתלוננים באה לידי ביטוי בחלופות 5. 9 של סעי' 2 לחוק הנ"ל, כדלקמן:

2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לענין זה, "כתב" – לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001;

(9) שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;

מעשי הנאשם מהווים שימוש בתוכנו של כתב שלא נועד לפרסום על פי נוסחו של סע"ק 5 וכן שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם על פי נוסחו של סע'ק 9.

50. אין מחלוקת שלא הובאו ראיות לכך שהנאשם בעצמו ביצע את פעולות העברת הכספים באמצעות האינטרנט, מעשים המהווים עבירה של גניבה מהמתלוננים המפורטים באישומים 1-4 ועבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות כלפי הבנק.

מאחר שעל פי הראיות שהובאו בפני, הנאשם נקשר למסכת העבריינית שתוארה בכתב האישום במארג ברור ושלם כפי שפורט בהכרעת הדין, הרי שהוא אחראי לכל הפעולות או העבירות שבוצעו על ידי החבורה מכוח דיני השותפות, ואין נפקא מינה שהוא עצמו לא ביצע את משיכת הכספים

המבצעים בצוותא משמשים גוף אחד לביצוע המשימות העבריינית. כולם עבריינים ראשיים. האחריות של כול אחד מהם היא ישירה (ראה **ע"פ 4389/93** נ(3) 250).
ועוד נקבע,
"לשם גיבוש אחריות, אין צורך כי כל אחד מהמבצעים בצוותא יקיים את כל היסודות העובדתיים...המבצעים בצוותא הם גוף אחד הפועל באמצעות זרועות שונות" (**דנ"פ 1295/96** משולם, נב(5) 50).

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו | פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה | תאריך: 17/02/2009

51. אני מקבלת את טענות התביעה כי לאור הנסיבות שעלו בתיק זה מדובר במרמה בנסיבות מחמירות לאור היקף הפעילות , התחכום, משך הזמן והשיטתיות.

<u>לסיכום:</u>

51. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כדלקמן:

א. אני מזכה את הנאשם מעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ונסיון גניבה לפי סעיפים 384+25 ו- 415 סיפא+25 לחוק העונשין תשל"ז-1977, המיוחסים לו באישום החמישי.

ב. בהתייחס לאישומים 1-4 אני מרשיעה את הנאשם בעבירות של חדירה לחומר מחשב, גניבה, נסיון גניבה, קבלת דבר במרמה ופגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 5 לחוק המחשבים התשנ"ה-1995, 384, 384 +25, 415 סיפא ו-415 סיפא + 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977, וסעיפים 5, 2(5), 2(9) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981.

בהתייחס לאישום הרביעי, ההרשעה חלה גם על העובדות הנוספות שפורטו בסעיף 22 (3) להכרעת הדין.

ג. בהתייחס לאישום החמישי, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות של חדירה לחומר מחשב ופגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 5 לחוק המחשבים ו-5, 2(5), ו- 2(9) לחוק הגנת הפרטיות .
ההרשעה חלה גם על העובדות הנוספות שפורטו בסעיף 24 להכרעת הדין.

ד. בהתייחס לאישום השישי, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות של חדירה לחומר מחשב ופגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 5 לחוק המחשבים ו-5, 2(5), ו- 2(9) לחוק הגנת הפרטיות.

ניתנה היום, כ"ג בשבט, תשס"ט (17 בפברואר 2009), במעמד הצדדים.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו פ 007859/07

בפני: כב' השופטת רביד גיליה תאריך: 17/02/2009

גיליה רביד, שופטת